

ЗАКОН

О ВЕТЕРИНАРСТВУ

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређује се заштита и унапређење здравља и добробити животиња, утврђују се заразне болести животиња и мере за спречавање појаве, откривање, спречавање ширења, сузбијања и искорењивања заразних болести животиња и болести које се са животиња могу пренети на људе, ветеринарско-санитарна контрола и услови за производњу и промет животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње, као и услови за обављање ветеринарске делатности.

Члан 2.

Заразне болести животиња, у смислу овог закона, сматрају се болести које су одређене зоосанитарним кодексом Међународне организације за заштиту здравља животиња - Office International des Epizooties (у даљем тексту: OIE).

Болести из става 1. овог члана дате су у Листи заразних болести која је одштампана уз овај закон и чини његов саставни део.

Нарочито опасним заразним болестима животиња, у смислу овог закона, сматрају се болести које се могу веома брзо ширити без обзира на државне границе и које изазивају велике здравствене проблеме праћене негативним економским последицама за земљу, као и на међународну трговину животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла и хране за животиње.

Министар надлежан за послове ветеринарства (у даљем тексту: министар) прописује листу нарочито опасних заразних болести из става 3. овог члана.

Члан 3.

Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

1) анализа ризика обухвата научну процену ризика, управљање и обавештавање о ризику ради обезбеђивања прихватљивог нивоа заштите здравља животиња и заштите здравља људи;

2) безбедност хране јесте својство хране да је здравствено-хигијенски и квалитативно исправна за исхрану људи у складу са њеном наменом;

3) безбедан производ животињског порекла јесте производ са ниским прихватљивим ризиком од микроорганизама и штетних материја које негативно утичу на здравље животиња и људи или на одржавање квалитета производа;

4) ванредне ветеринарско-санитарне мере обухватају мере за спречавање ширења, сузбијања и искорењивања заразних болести које се примењују после појаве нарочито опасних заразних болести или ширења ензоотских заразних болести;

5) власник односно држалац животиње јесте правно или физичко лице у чијем је власништву животиња односно лице које има право чувања, узгоја, транспорта и коришћења животиње, а на основу писменог одобрења власника и право продаје животиње;

6) ветеринарско-санитарна контрола обухвата мере, радње и активности које се предузимају ради директне или индиректне заштите здравља животиња или људи;

7) ветеринарски лекови јесу лекови и биолошки препарати, осим основних производа за негу животиња, који се користе ради спречавања појава и ширења, сузбијања или искорењивања болести или за лечење оболелих животиња, као и за побољшање, измену или повраћај телесне функције животиња или за постизање других циљева у вези са побољшањем здравља животиња;

8) ветеринарско јавно здравство обухвата послове из делокруга ветеринарско-санитарне контроле животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње и пратећих предмета, а који су директно или индиректно у улози заштите здравља људи од зооноза и штетних материја, као и заштиту животне средине;

9) ветеринар јесте доктор ветеринарске медицине односно дипломирани ветеринар;

10) газдинство јесте објекат и простор у коме се држе или узгајају животиње;

11) дезинфекција јесте примена начина, поступака и метода ради уништавања узрочника болести животиња, укључујући и болести које се са животиња могу пренети на људе;

12) дезинсекција јесте примена начина, поступака и метода ради уништавања штетних инсеката и крпеља;

13) дератизација јесте примена начина, поступака и метода за уништавање штетних глодара;

14) дезодорација јесте примена начина, поступака и метода за неутрализацију непријатних мириса;

15) деконтаминација јесте примена начина, поступака и метода за одстрањивање и уништавање штетних материја;

16) додаци храни за животиње јесу материје или препарати који се користе у храни за животиње ради побољшања органолептичких и квалитативних својстава хране за животиње или физиолошког стања животиња;

17) држање животиња јесте гајење и брига о животињама, осим узгоја животиња;

18) егзотичне заразне болести јесу болести животиња дефинисане у складу са препорукама ОИЕ које нису присутне на територији Републике;

19) ензоотске заразне болести јесу болести животиња дефинисане у складу са препорукама ОИЕ које су присутне на територији Републике;

20) эпизоотиолошка јединица јесте подручје које обухвата територију општине или њен део;

21) эпизоотиолошко подручје јесте подручје које обухвата већи број эпизоотиолошких јединица;

22) животиње јесу копитари (коњи, магарци, мазге и муле), папкари (говеда, овце, козе и свиње), живина (кокошке, ћурке, гуске, патке и друге пернате животиње), украсне и егзотичне птице и животиње, укључујући животиње у зоолошком врту, пси, мачке, кунџи, пчеле, свилена буба, дивљач, дивље животиње, лабораторијске животиње, гмизавци, пужеви, рибе, мекушци, љускари из објеката аквакултуре и водене животиње из дивљине намењене за узгајање или пуштање у водено окружење;

23) заражено подручје јесте подручје на којем је утврђен најмање један случај заразне болести која може да се шири;

24) здравствено стање животиња јесте стање животиња у погледу заразних болести животиња утврђено према критеријумима које су дефинисале одговарајуће међународне организације;

25) зона јесте део територије државе са одређеним здравственим стањем животиња;

26) зооноза јесте болест која се може преносити директно или индиректно са животиња на људе и са људи на животиње;

27) искорењивање болести јесте уклањање узрочника болести у држави или у зони;

28) карантин за животиње јесте објекат у којем се држе животиње, репродуктивни материјал и јаја за приплод под условима потпуне изолације, а ради провере и утврђивања њиховог здравственог стања;

29) конфискат јесте производ животињског порекла за који је ветеринарско-санитарним прегледом утврђено да није безбедан по здравље људи и да не може да се користи за исхрану људи;

30) кућни љубимци јесу пси, домаће мачке, домаће птице, мали глодари, тераријумске, акваријумске и друге животиње, које се гаје или држе за дружење, рекреацију, заштиту или помоћ човеку;

31) међународне организације јесу OIE и друге међународне организације (FAO, WHO, WTO) у области заштите здравља животиња и људи чији је члан Република;

32) обавештавање о ризику јесте пружање или размена информација о ризику између субјеката који процењују ризик, управљају ризиком и других субјеката на које се ризик односи;

33) обележавање животиња јесте поступак означавања животиња на трајан начин ради идентификације, регистрације и прикупљања свих података у јединствен информациони систем;

34) објекат јесте грађевинска целина или простор за узгој, држање, клање, лечење, репродукцију, излагање, одржавање такмичења, продају животиња, улов или дресуру, одлагање, прераду и уништавање лешева животиња и отпадака животињског порекла, за производњу, складиштење и промет производа животињског порекла, хране животињског порекла и хране за животиње, промет ветеринарских лекова и медицинских средстава за употребу у ветерини и производњу, као и промет производа за дезинфекцију, дезинсекцију и дератизацију;

35) отпадне воде јесу воде које настају у објектима за узгој животиња, кланицама и другим објектима за обраду, прераду и сакупљање производа животињског порекла, хране животињског порекла и отпадака и захтевају посебну технологију одвода и пречишћавања;

36) отпаци животињског порекла јесу лешеве животиња, њихови делови и саставни делови животињског тела који нису намењени или безбедни за исхрану људи, као и конфискат;

37) подручје без болести јесте територија државе или њеног дела, као и територија више држава или њихових делова, без присуства одређене заразне болести за које је утврђено да су испуњени услови које прописује ОИЕ за непостојање одређене заразне болести;

38) потребе домаћинства јесу производња и коришћење хране животињског порекла само за сопствене потребе;

39) пратећи предмети јесу предмети преко којих се може пренети заразна болест животиња на друге животиње или људе, укључујући, између осталог, простирке, опрему и друге предмете који прате животиње или се користе на њима;

40) период инкубације јесте период који протекне између уноса патогена у организам животиње и појаве клиничких симптома болести;

41) производи животињског порекла јесу саставни делови животињског тела у непрерађеном облику, производи који се добијају од животиња, као и јаја за приплод и репродуктивни материјал, осим хране животињског порекла;

42) производи животињског порекла намењени за употребу у пољопривреди или индустрији јесу сирова кожа, крзно, вуна, длака, чекиње, перје, папци, кости, рогови, крв, црева и др;

43) производи животињског порекла намењени за употребу у фармацији или хирургији јесу органи, ткива, крв и друге телесне течности животиња, који се користе у припреми фармацеутских производа или хируршких средстава;

44) принудно клање животиња јесте клање без претходног ветеринарско-санитарног прегледа у случају када је живот животиње непосредно угрожен;

45) промет животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла и отпадака животињског порекла обухвата увоз, провоз, извоз, складиштење, продају или било какав њихов пренос на трећа лица;

46) процена ризика јесте процена вероватноће уношења, појаве и ширења заразне болести на територији Републике и процена могућих негативних ефеката по здравље животиња односно људи, који проистичу од организама који проузрокују болести или од присуства штетних материја;

47) ризик јесте одређени ниво вероватноће појављивања заразне болести или присуства штетних материја, који директно или индиректно у одређеном степену могу да угрозе здравље животиња или људи;

48) репродуктивни материјал јесу семе за вештачко осемењавање, јајне ћелије и оплођене јајне ћелије;

49) санитација јесте механичко чишћење, санитарно прање, дезинфекција и дезодорација;

50) угрожено подручје јесте подручје на које се заразна болест са зараженог подручја може пренети;

51) узгој животиња јесте гајење или тов животиња ради производње производа животињског порекла и хране животињског порекла;

52) управљање ризиком јесте одређивање и спровођење мера ради смањења ризика;

53) храна за животиње јесу супстанце или хранива биљног, животињског односно минералног порекла, у природном или прерађеном облику, свежи или конзервисани, секундарни производи биосинтезе, производи индустријске прераде, органске и неорганске материје, које су појединачно или као мешавина намењене за исхрану животиња. Под храном за животиње се подразумева и вода која се употребљава за напајање односно уграђује у храну за животиње приликом њене производње;

54) храна животињског порекла јесте све оно што служи за исхрану људи у непрерађеном, обрађеном или прерађеном стању, а потиче од животиња;

55) штетне материје јесу материје или њихови метаболити који могу угрозити здравље животиња односно људи.

1. Ветеринарска делатност

Члан 4.

Ветеринарска делатност, у смислу овог закона, обухвата:

- 1) праћење, заштиту и унапређење здравља животиња;
- 2) заштиту животиња од заразних и других болести;
- 3) откривање и дијагностиковање болести и лечење оболелих животиња;
- 4) спровођење мера здравствене заштите животиња;
- 5) заштиту људи од зооноза;
- 6) контролу безбедности хране животињског порекла и производа животињског порекла на месту узгоја животиња, производње и промета производа животињског порекла, хране животињског порекла и хране за животиње;
- 7) обележавање животиња ради контроле кретања и обезбеђивања праћења у производњи и промету животиња, производа животињског порекла и хране животињског порекла;
- 8) контролу воде за напајање животиња ради обезбеђивања њене исправности;
- 9) контролу здравља приплодних животиња и њихове репродуктивне способности, као и спровођење мера за лечење стерилитета и вештачког осемењавања;
- 10) заштиту животне средине од загађења узрочницима заразних болести животиња;
- 11) заштиту животиња од мучења и патње, као и старање о добробити животиња;

12) контролу у производњи и промету ветеринарских лекова и медицинских средстава за употребу у ветеринарској медицини;

13) послове дезинфекције, дезинсекције, дератизације, дезодорације и деконтаминације;

14) ветеринарску едукацију и обавештавање.

2. Права и дужности власника и држалаца животиња

Члан 5.

Власници и држаоци животиња имају право на:

- 1) здравствену заштиту животиња;
- 2) слободан избор ветеринара ради пружања услуга, осим за услуге утврђене Програмом мера здравствене заштите животиња;
- 3) информације о здравственом стању животиња на одређеној територији;
- 4) неометан приступ услугама у оквиру ветеринарске амбуланте, ветеринарске станице, ветеринарске клинике, јавне ветеринарске амбуланте и јавне ветеринарске станице у току 24 сата;
- 5) информације о свим мерама у вези са одабраним начином и трошковима лечења њихових животиња, као и о могућим последицама.

Члан 6.

Власници и држаоци животиња дужни су да:

- 1) се старају о здрављу и добробити животиња;
- 2) предузимају мере заштите здравља животиња ради спречавања појаве и ширења заразних болести животиња и зооноза;
- 3) обавесте ветеринара или ветеринарског инспектора у случају сумње да постоји опасност по здравље животиња;
- 4) омогуће спровођење програма мера здравствене заштите животиња;
- 5) обезбеде храну за животиње којом се не могу пренети или проузроковати болести;
- 6) изврше регистрацију газдинства и животиња, осим кућних љубимаца, у складу са овим законом;
- 7) омогуће обележавање животиња, осим кућних љубимаца, ради идентификације животиња, у складу са овим законом;
- 8) воде евиденцију о куповини и продаји животиња ради праћења њиховог кретања;
- 9) пријаве промену локације, као и промену бројног стања животиња ветеринарској амбуланти или ветеринарској станици ради пријаве односно одјаве животиња;
- 10) чувају прописану документацију, у складу са овим законом;

11) чувају копије рецепата ветеринарских лекова годину дана, а потврде о вакцинацији животиња две године;

12) трајно обележе псе, у складу са овим законом.

3. Међународне обавезе

Члан 7.

Међународне обавезе у погледу спречавања ширења и сузбијања заразне болести животиња и болести које се могу пренети са животиња на људе у међународном промету животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње, отпадака животињског порекла и пратећих предмета, извршавају се у складу са препорукама ОИЕ, споразумом о примени санитарних и фитосанитарних мера WTO, међународним конвенцијама и другим међународним споразумима.

II. СУБЈЕКТИ У ВЕТЕРИНАРСКОЈ ДЕЛАТНОСТИ И ЊИХОВИ ОРГАНИЗАЦИОНИ ОБЛИЦИ

1. Врсте и правни положај субјеката у ветеринарској делатности

Члан 8.

Ветеринарском делатношћу може да се бави правно лице које је регистровано у Регистар привредних субјеката и које је уписано у Регистар правних лица за обављање ветеринарске делатности (у даљем тексту: Регистар) који води Министарство.

Правно лице из става 1. овог члана оснива се као:

- 1) ветеринарска амбуланта;
- 2) ветеринарска станица;
- 3) ветеринарска клиника;
- 4) ветеринарска апотека;
- 5) центар за репродукцију животиња и вештачко осемењавање и
- 6) лабораторија

(у даљем тексту: ветеринарске организације) и послују по прописима о привредним друштвима.

Правно лице из става 1. овог члана уписује се у Регистар привредних субјеката у складу са законом којим се уређује регистрација привредних субјеката.

Правно лице из става 1. овог члана уписује се у Регистар ако испуњава услове у погледу стручног кадра, просторија (објекат), техничких услова и одговарајуће опреме.

Правно лице из става 1. овог члана услов у погледу стручног кадра испуњава ако има запосленог ветеринара са лиценцом за обављање ветеринарске делатности.

Министар ближе прописује услове у погледу објеката, опреме и средстава за рад, као и услове у погледу стручног кадра из ст. 4. и 5. овог члана.

Министар утврђује испуњеност услова из ст. 4. и 5. овог члана.

Члан 9.

Поједине послове из оквира ветеринарске делатности могу да обављају ветеринарски специјалистички завод, ветеринарски институт, Национална референтна лабораторија за нарочито опасне заразне болести са листе ОИЕ и високошколске установе и високошколске јединице, које се баве образовањем ветеринара, у складу са овим законом.

Субјекти из става 1. овог члана послују по прописима о јавним службама.

Члан 10.

Правно лице које се бави узгојом стоке и сточарском производњом може за потребе сопственог сточарства да оснује ветеринарску службу као ветеринарску станицу (у даљем тексту: ветеринарска служба) са статусом правног лица.

Ветеринарска служба може да обавља послове здравствене заштите животиња и послове на спровођењу Програма мера здравствене заштите животиња за потребе сопственог сточарства ако испуњава услове из члана 17. овог закона.

Члан 11.

Ветеринар са лиценцом који није у радном односу може да оснује:

1) ветеринарску амбуланту, ако испуњава услове у погледу објеката, просторија и опреме за оснивање ветеринарске амбуланте из члана 16. овог закона;

2) ветеринарску апотеку, ако испуњава услове у погледу објеката, просторија и опреме за оснивање ветеринарске апотеке из члана 19. овог закона.

Ветеринарска амбуланта из става 1. тачка 1) овог члана не може да организује, спроводи и контролише обележавање животиња и води регистар обележених животиња, као и да спроводи Програм мера здравствене заштите животиња у епизоотиолошкој јединици у којој није организована ветеринарска станица.

Ветеринарска амбуланта и ветеринарска апотека из става 1. овог члана уписују се у Регистар предузетника који обављају послове ветеринарске делатности који води Министарство.

На обављање ветеринарске делатности из става 1. овог члана, примењују се прописи којима се уређује правни положај предузетника.

Члан 12.

Упис у Регистар предузетника који обављају послове ветеринарске делатности врши се на основу захтева који субјект из члана 11. овог закона подноси Министарству и решења министра о испуњености услова за оснивање ветеринарске амбуланте из члана 16. овог закона односно ветеринарске апотеке из члана 19. овог закона.

Члан 13.

Подаци из Регистра предузетника који обављају послове ветеринарске делатности су јавни.

Министар ближе прописује садржину и начин вођења Регистра предузетника који обављају послове ветеринарске делатности.

Члан 14.

Ветеринарска амбуланта односно ветеринарска апотека из члана 11. овог закона брише се из Регистра предузетника који обављају послове ветеринарске делатности ако донесе одлуку о престанку обављања делатности ветеринарске амбуланте односно ветеринарске апотеке или ако престане да испуњава услове из члана 16. односно члана 19. овог закона.

Члан 15.

На целом епизоотиолошком подручју Републике мора се обезбедити здравствена заштита животиња.

Ако на појединим подручјима Републике не постоји организована здравствена заштита животиња Влада оснива јавну ветеринарску станицу односно јавну ветеринарску амбуланту као јавну службу која послује по прописима о јавним службама.

Одредбе чл. 16. и 17. овог закона којима се прописују услови за оснивање и рад ветеринарске амбуланте и ветеринарске станице примењују се и на јавну ветеринарску станицу односно јавну ветеринарску амбуланту.

Акт о оснивању јавне ветеринарске станице односно јавне ветеринарске амбуланте садржи нарочито, одредбе о подручју на којем ће се обављати здравствена заштита животиња, средствима за оснивање и средствима за рад.

На статут јавне ветеринарске станице односно јавне ветеринарске амбуланте сагласност даје Министарство.

2. Ветеринарске организације

1) Ветеринарска амбуланта

Члан 16.

Ветеринарска амбуланта:

- 1) прати здравствено стање животиња и спроводи мере профилаксе, дијагностике и терапије у циљу заштите здравља и добробити животиња;
- 2) врши хируршке, породилске и друге ветеринарске интервенције на животињама;
- 3) врши лабораторијска, рендгенолошка и друга специјалистичка испитивања;
- 4) спроводи вештачко осемењавање, спречавање и сузбијање стерилитета, повећање плодности, кастрацију и др;
- 5) издаје прописану документацију и о томе води евиденцију;
- 6) обавља вакцинацију паса и мачака против беснила;
- 7) издаје уверења о здравственом стању кућних љубимаца које ординира;
- 8) организује, спроводи и контролише обележавање животиња и води регистар обележених животиња;
- 9) врши трихинелоскопски преглед;
- 10) спроводи Програм мера здравствене заштите животиња ако у одређеној епизоотиолошкој јединици није организована ветеринарска станица;
- 11) спроводи дезинфекцију, дезинсекцију, дератизацију и дезодорацију објеката и возила;
- 12) врши и друге послове за које је регистрована, у складу са овим законом.

Ветеринарска амбуланта може да организује, спроводи и контролише обележавање животиња и води регистар обележених животиња, као и да спроводи Програм мера здравствене заштите животиња у епизоотиолошкој јединици у којој није организована ветеринарска станица на основу овлашћења министра.

Ветеринарска амбуланта послове из става 1. овог члана може да обавља ако има:

- 1) у сталном радном односу запосленог најмање једног ветеринара са лиценцом;
- 2) одговарајуће објекте, просторије, опрему и уређаје.

2) Ветеринарска станица

Члан 17.

Ветеринарска станица, поред послова које у складу са овим законом обавља ветеринарска амбуланта, може и да:

- 1) спроводи мере здравствене заштите животиња утврђене Програмом мера здравствене заштите животиња;
- 2) врши промет на мало ветеринарских лекова и медицинских средстава за употребу у ветерини, изузев серума, вакцина и дијагностичких средстава који се користе по Програму мера здравствене заштите животиња, ако има регистровану ветеринарску апотеку;
- 3) врши промет на мало хране за животиње;
- 4) врши промет на мало средстава за дезинфекцију, дезинсекцију, дератизацију и дезодорацију, као и средстава за негу животиња;
- 5) спроводи ветеринарско-санитарне мере у карантину у унутрашњем промету и увозу;
- 6) врши матичење животиња;
- 7) врши и друге послове за које је регистрована, у складу са овим законом.

Ветеринарска станица може да спроводи ветеринарско-санитарне мере у карантину у унутрашњем промету и увозу, као и да организује, спроводи и контролише обележавање животиња и води регистар обележених животиња, на основу овлашћења министра.

Ветеринарска станица делатност односно послове из става 1. овог члана може да обавља ако има:

- 1) у сталном радном односу запослено најмање три дипломирана ветеринара са лиценцом;
- 2) у сталном радном односу најмање једног дипломираног инжењера пољопривреде сточарског смера ако се бави пословима матичења животиња;
- 3) одговарајуће објекте, просторије, опрему и уређаје.

Ветеринарска станица може да обавља и послове ветеринарске апотеке ако испуњава услове из члана 19. овог закона.

3) Ветеринарска клиника

Члан 18.

Ветеринарска клиника, поред послова које у складу са овим законом обавља ветеринарска амбуланта и ветеринарска станица, може да обавља и стационарно лечење и негу болесних и повређених животиња.

Ветеринарска клиника послове из става 1. овог члана може да обавља ако има:

- 1) у сталном радном односу запослено најмање четири дипломирана ветеринара са лиценцом;
- 2) одговарајуће објекте, просторије, опрему и уређаје.

4) Ветеринарска апотека

Члан 19.

Ветеринарска апотека се оснива ради промета на мало ветеринарским лековима и медицинским средствима за употребу у ветерини, средствима за негу и заштиту животиња, као и хране за животиње.

Ветеринарска апотека не може да врши промет проинекционих ветеринарских лекова, серума, вакцина и дијагностичких средстава.

Одређене ветеринарске лекове ветеринарска апотека може издавати само на основу рецепта издатог од стране ветеринара са лиценцом.

Министар ближе прописује услове за издавање ветеринарских лекова на рецепт и листу лекова који се издају на рецепт.

Ветеринарска апотека може да обавља послове из става 1. овог члана ако има:

- 1) у сталном радном односу запосленог најмање једног дипломираног ветеринара са лиценцом или дипломираног фармацеута;
- 2) одговарајуће објекте, просторије и опрему.

5) Центар за репродукцију животиња и вештачко осемењавање

Члан 20.

Центар за репродукцију животиња и вештачко осемењавање (у даљем тексту: Центар за репродукцију животиња) обавља:

- 1) производњу односно промет семена за вештачко осемењавање животиња, јајних ћелија и оплођених јајних ћелија;
- 2) контролу здравственог стања приплодних животиња и њихове способности за размножавање током добијања, обраде и складиштења семена за вештачко осемењавање, јајних ћелија и оплођених јајних ћелија;
- 3) праћење и спровођење мера за повећање плодности животиња и учествује у истраживањима у области репродукције животиња;
- 4) пружање стручне помоћи у спровођењу вештачког осемењавања (чување и употреба репродуктивног материјала) и помаже у сузбијању неплодности;
- 5) друге послове за које је регистрован, у складу са овим законом.

Послове из става 1. овог члана Центар за репродукцију животиња може да обавља ако има:

1) у сталном радном односу запослена најмање два дипломирана ветеринара са лиценцом од којих је један специјалиста за послове репродукције животиња, а у центрима за репродукцију говеда најмање два специјалиста за послове репродукције животиња;

2) одговарајуће објекте, просторије, опрему и средства за добијање, обраду и промет семена за вештачко осемењавање, јајних ћелија и оплођених јајних ћелија.

б) Лабораторија

Члан 21.

Лабораторија обавља:

1) лабораторијску (бактериолошку, серолошку, вирусолошку, паразитолошку, хемијску, биохемијску, патолошку и радиолошку) дијагностику;

2) лабораторијско испитивање безбедности хране животињског порекла;

3) лабораторијско испитивање хране за животиње;

4) друге послове за које је регистрована у Регистру привредних субјеката.

Послове из става 1. овог члана лабораторија може да обавља ако је акредитована од организације надлежне за акредитацију и овлашћена од стране Министарства за обављање тих послова.

III. РЕГИСТАР

1. Упис у Регистар

Члан 22.

Упис у Регистар врши се на основу захтева који правно лице подноси Министарству и решења министра о испуњености услова за обављање ветеринарске делатности.

2. Садржина и начин вођења Регистра

Члан 23.

Подаци из Регистра су јавни.

Министар ближе прописује садржину и начин вођења Регистра.

3. Брисање из Регистра

Члан 24.

Правно лице се брише из Регистра ако донесе одлуку о престанку обављања ветеринарске делатности или ако престане да испуњава утврђене услове за обављање ветеринарске делатности.

IV. ДРУГИ ОБЛИЦИ ОРГАНИЗАЦИЈА У ВЕТЕРИНАРСКОЈ ДЕЛАТНОСТИ

1. Ветеринарско-специјалистички завод

Члан 25.

Ветеринарско-специјалистички завод:

1) пружа подршку у области систематског праћења и дијагностике болести и доприноси спречавању појаве, откривању, спречавању ширења, сузбијању и искорењивању болести;

2) врши лабораторијску (бактериолошку, серолошку, вирусолошку, паразитолошку, хемијску, биохемијску, патолошку и радиолошку) теренску и клиничку дијагностику;

3) врши лабораторијско испитивање безбедности хране животињског порекла;

4) врши лабораторијско испитивање хране за животиње;

5) даје стручно мишљење у вези са пројектовањем објеката из члана 72. овог закона;

6) учествује у програмима едукације и оспособљавања власника и држалаца животиња у области заштите здравља и добробити животиња;

7) пружа стручну помоћ у спровођењу вештачког осемењавања и сузбијања неплодности животиња;

8) врши испитивање семена за вештачко осемењавање животиња, јајних ћелија и оплођених јајних ћелија;

9) врши и друге послове за које је регистрован у Регистру привредних субјеката.

Услови за обављање послова ветеринарско-специјалистичког завода

Члан 26.

Ветеринарско-специјалистички завод послове из члана 25. овог закона може да обавља ако има:

1) у сталном радном односу запослено најмање пет дипломираних ветеринара са лиценцом специјалиста из следећих области: епизоотиологије, патолошке морфологије, микробиологије са имунологијом, репродукције животиња и хигијене хране животињског порекла;

2) одговарајуће објекте, просторије, опрему и уређаје.

Доктори наука ветеринарске медицине или магистри могу да се баве специјалистичким пословима у областима из става 1. тачка 1) овог члана ако им је главни изборни предмет на постдипломским студијама, академским дипломским и докторским студијама био из одговарајуће области специјализације.

Министар ближе прописује услове у погледу објеката, просторија, опреме и уређаја из става 1. овог члана.

Министар утврђује испуњеност услова из става 1. овог члана.

Лабораторија ветеринарско-специјалистичког завода мора да буде акредитована од организације надлежне за акредитацију.

2. Ветеринарски институт

Члан 27.

Ветеринарски институт поред послова које у складу са овим законом обавља ветеринарско-специјалистички завод може да обавља и:

1) клиничко испитивање ветеринарских лекова и медицинских средстава, средстава за дезинфекцију, дезинсекцију, дератизацију и дезодорацију, као и контролу и праћење ефикасности и штетности ветеринарских лекова и средстава за дезинфекцију, дезинсекцију, дератизацију и дезодорацију;

2) прати и спроводи мере за повећање плодности животиња и учествује у истраживањима у области репродукције животиња;

3) испитује и прати остатке штетних материја код животиња, производа животињског порекла и хране за животиње;

4) друге послове за које је регистрован у Регистру привредних субјеката.

Услови за обављање послова ветеринарског института

Члан 28.

Ветеринарски институт послове из члана 27. овог закона може да обавља ако има:

1) у сталном радном односу запослено најмање десет доктора наука;

2) у сталном радном односу запослено најмање пет дипломираних ветеринара са лиценцом специјалиста из следећих области: епизоотиологије, патолошке морфологије, микробиологије са имунологијом, репродукције животиња и хигијене хране животињског порекла;

3) одговарајуће објекте, просторије, опрему и уређаје.

Доктори наука ветеринарске медицине или магистри ветеринарске медицине могу да се баве специјалистичким пословима у областима из става 1. тачка 2) овог члана ако им је главни изборни предмет на постдипломским студијама, академским дипломским и докторским студијама био из одговарајуће области специјализације.

Министар ближе прописује услове у погледу објеката, просторија, опреме и уређаја из става 1. овог члана.

Министар утврђује испуњеност услова из става 1. овог члана.

Лабораторија ветеринарског института мора да буде акредитована од организације надлежне за акредитацију.

3. Национална референтна лабораторија за нарочито опасне заразне болести листе ОИЕ

Члан 29.

Национална референтна лабораторија за нарочито опасне заразне болести са листе ОИЕ оснива се ради вршења послова дијагностике болести.

Националну референтну лабораторију за нарочито опасне заразне болести са листе ОИЕ (у даљем тексту: Национална референтна лабораторија) оснива Влада.

Национална референтна лабораторија из става 2. овог члана има својство правног лица и послује по прописима о јавним службама.

Актом о оснивању Националне референтне лабораторије утврдиће се нарочито: седиште Националне референтне лабораторије, делатност, управљање, начин унутрашње организације, средства за оснивање, начин обезбеђења средстава за вршење делатности, начин учешћа оснивача у управљању и одлучивању, услови и начин избора органа управљања, надзор над радом, лице које ће обављати послове привременог пословодног органа, рок за доношење статута и именовање директора.

4. Високошколске установе и високошколске јединице, које се баве образовањем ветеринара

Члан 30.

У области ветеринарске делатности, а ради потребе образовања студената, високошколске установе и високошколске јединице, које се баве образовањем ветеринара, обављају:

- 1) лечење оболелих животиња, оперативне и друге ветеринарско-медицинске интервенције на животињама у оквиру клиника;
- 2) обдукцију и патохистолошки преглед животиња, органа и ткива;
- 3) ветеринарско-медицинска вештачења, експертизе и мишљења;
- 4) лабораторијске анализе.

За обављање послова из става 1. тач. 2), 3) и 4) Министарство може да закључи уговор са високошколским установама и високошколским јединицама, које се баве образовањем ветеринара.

Лабораторије високошколских установа и високошколских јединица, које се баве образовањем ветеринара, морају да буду акредитоване од организације надлежне за акредитацију.

V. ВЕТЕРИНАРСКИ РАДНИЦИ

1. Приправнички стаж и стручни испит ветеринарских радника

Члан 31.

Ветеринарски радници су:

- 1) ветеринари;
- 2) ветеринарски техничари.

Ветеринар који има завршен VII степен стручне спреме и положен стручни испит може да обавља све стручне послове ветеринарске делатности.

Ветеринарски техничар који има завршен IV степен стручне спреме и положен стручни испит помаже ветеринарима у обављању ветеринарске делатности и под њиховим надзором обавља послове које му они одреде.

Ветеринарски техничари не могу изводити хируршке захвате, постављати дијагнозу, прописивати начин лечења и самостално располагати лековима.

Ветеринарски техничари у посебним околностима, уз сагласност и под надзором ветеринара могу да обављају одређене хируршке захвате (кастрација прасади).

Члан 32.

Забрањено је обављање ветеринарске делатности од стране лица која се, у смислу овог закона, не сматрају ветеринарским радницима.

Члан 33.

Ветеринари и ветеринарски техничари не могу самостално обављати послове ветеринарске делатности док не обаве приправнички стаж и положе стручни испит.

Приправнички стаж за ветеринаре траје годину дана, а за ветеринарске техничаре шест месеци.

Ветеринари и ветеринарски техничари по завршеном приправничком стажу, док не положе стручни испит, а најдуже годину дана, могу обављати одређене послове ветеринарске делатности под непосредним надзором ветеринара.

Члан 34.

По истеку приправничког стажа ветеринари и ветеринарски техничари дужни су да положе стручни испит у року од једне године.

Стручни испит ветеринари и ветеринарски техничари полажу пред испитном комисијом коју образује министар.

Организовање и обављање полагања стручног испита из става 1. овог члана обавља Министарство.

Члан 35.

Министар прописује програм, организацију полагања стручног испита, састав и рад испитне комисије, садржај стручног испита, образац записника о полагању стручних испита, образац уверења о положеном стручном испиту и начин полагања стручног испита.

2. Непрекидно вршење ветеринарских послова

Члан 36.

У хитним и другим неодложним потребама пружања ветеринарске помоћи и услуга односно ради обезбеђивања непрекидног пружања здравствене заштите и неге животиња, субјекти који обављају ветеринарску делатност дужни су да обезбеде радно време запослених дуже од пуног радног времена (дежурство, приправност) односно прековремени рад.

VI. ВЕТЕРИНАРСКА КОМОРА

1. Оснивање

Члан 37.

Ради заштите и унапређења стручности, очувања професионалне етике, подизања нивоа здравствене заштите животиња, као и заштите професионалних интереса доктора ветеринарске медицине односно дипломираних ветеринара, као и ради остваривања других циљева оснива се Ветеринарска комора (у даљем тексту: Комора), као професионална организација, са правима и обавезама утврђеним овим законом и статутом Коморе.

Комора има својство правног лица.

Чланство у Комори обавезно је за лица из става 1. овог члана.

2. Послови Коморе

Члан 38.

Комора обавља следеће послове:

- 1) доноси Кодекс етике ветеринарске струке и обезбеђује његову примену;
- 2) у складу са Кодексом из тачке 1) овог члана, стара се о угледу професије, дисциплини при обављању ветеринарске делатности и предузима одговарајуће мере у случају непридржавања етичких норми;
- 3) издаје, продужава, привремено или трајно одузима лиценце ветеринарима и о томе води евиденцију;
- 4) води евиденцију чланова Коморе;
- 5) израђује критеријуме и спроводи поступак обнављања лиценце;
- 6) пружа информације из евиденције ветеринарских организација;

- 7) организује и учествује у организовању стручних скупова;
- 8) предлаже цене ветеринарских услуга;
- 9) предлаже и по потреби даје мишљење о плановима и програмима средњошколског образовања, основних и специјалистичких студија у области ветеринарства и даје мишљење о потребама за ветеринарским кадровима;
- 10) учествује у припреми прописа из области ветеринарства;
- 11) оснива и сазива Етички комитет који разматра и одлучује о повредама Кодекса етике ветеринарске струке и води дисциплински поступак против ветеринара са лиценцом у складу са одредбама статута;
- 12) обавља и друге послове предвиђене статутом Коморе.

Организација и начин обављања послова из става 1. овог члана ближе се уређује статутом и општим актима Коморе.

На статут и опште акте Коморе сагласност даје Министарство.

3. Органи Коморе

Члан 39.

Органи Коморе су: скупштина, управни одбор, надзорни одбор и председник.

Управни одбор чине председник, потпредседник, један представник Министарства, један представник јавне ветеринарске службе и три представника ветеринарске организације.

Број, састав, делокруг и начин избора органа из става 1. овог члана утврђују се статутом Коморе.

4. Статут Коморе

Члан 40.

Комора доноси статут.

Статутом Коморе ближе се уређују:

- 1) делокруг Коморе;
- 2) органи Коморе и њихов делокруг рада;
- 3) начин одређивања висине чланарине и финансирања рада Коморе;
- 4) друга питања из надлежности Коморе.

5. Средства за рад Коморе

Члан 41.

Комора стиче средства за рад од чланарине, накнаде за издавање лиценци, донација, спонзорства, поклона и других извора, у складу са законом.

Комора утврђује висину чланарине и накнаде за издавање лиценце из става 1. овог члана уз сагласност министра.

Надзор над законитошћу рада Коморе врши Министарство.

6. Лиценца

Члан 42.

Лиценцу за обављање ветеринарске делатности може да стекне лице са завршеним студијама ветеринарске медицине, положеним стручним испитом и са стручним резултатима у обављању послова ветеринарске делатности, као и препоруком два члана Коморе.

Период за који се издаје лиценца

Члан 43.

Лиценца се издаје за период од пет година.

Трошкове издавања лиценце из става 1. овог члана сноси подносилац захтева за издавање лиценце.

Издавање, продужавање или одузимање лиценце

Члан 44.

Начин издавања, продужавања или одузимања лиценце привремено, односно трајно, Регистар лиценци, евиденције, као и органи Коморе који одлучују о издавању, продужавању и одузимању лиценце ближе се уређују статутом Коморе.

Привремено и трајно одузимање лиценце

Члан 45.

Издату лиценцу Комора може решењем привремено одузети за период који одговара тежини прекршаја, а најдуже девет месеци ако Етички комитет утврди повреду Кодекса етике ветеринарске струке.

Издату лиценцу Комора може решењем трајно одузети и брисати лице из евиденције ветеринара ако је том лицу лиценца претходно два пута привремено одузета у складу са одредбом става 1. овог члана.

Против решења из члана 43. став 1. овог закона и решења из ст. 1. и 2. овог члана може се изјавити жалба министру.

VII. ЗООХИГИЈЕНСКА СЛУЖБА

Члан 46.

Локална самоуправа дужна је да на својој територији организује зоохигијенску службу која обавља следеће послове:

- 1) хвата и збрињава напуштене животиње у прихватилишта за животиње;
- 2) нешкодљиво уклања лешеве животиња са јавних површина и објеката за узгој, држање, дресуру, излагање, одржавање такмичења или промет животиња;
- 3) транспорт или организовање транспорта лешева животиња са јавних површина и објеката из тачке 2) овог члана до објекта за сакупљање, прераду или уништавање отпада животињског порекла на начин који не представља ризик по друге животиње, људе или животну средину.

Када је животиња угинула под околностима које се не сматрају уобичајеним, леш животиње може бити уклоњен само по налогу ветеринарског инспектора.

VIII. САВЕТ ЗА ВЕТЕРИНАРСТВО

Члан 47.

Ради разматрања стручних питања у области обављања ветеринарске делатности министар оснива Савет за ветеринарство (у даљем тексту: Савет) који даје стручна мишљења министру о свим питањима везаним за заштиту и унапређење здравља и добробити животиња и јавног ветеринарског здравства.

Послови Савета

Члан 48.

Савет даје стручна мишљења у вези са:

- 1) проценом анализе ризика уношења, појаве и ширења заразних болести и процена могућих негативних ефеката по здравље животиња и људи;
- 2) Дугорочном стратегијом здравствене заштите животиња;
- 3) Програмом мера здравствене заштите животиња;
- 4) предложеном листом нарочито опасних заразних болести животиња;
- 5) посебним плановима и програмима за спречавање појаве, ширења, сузбијања и искорењивања нарочито опасних заразних болести, ензоотских и егзотичних болести;
- 6) ветеринарско-санитарним мерама које треба донети или изменити ради унапређења ветеринарског јавног здравства;
- 7) обављањем других неопходних задатака у вези са заштитом и унапређењем здравља и добробити животиња.

IX. ЗАШТИТА ЗДРАВЉА ЖИВОТИЊА И ЉУДИ ОД БОЛЕСТИ КОЈЕ СЕ МОГУ ПРЕНЕТИ СА ЖИВОТИЊА НА ЉУДЕ

1. Мере за спречавање појаве заразних болести животиња

Члан 49.

Ради заштите здравља животиња и људи од болести које се могу пренети са животиња на људе, као и ради унапређења послова здравствене заштите животиња доносе се плански документи.

Плански документи из става 1. овог члана јесу:

- 1) Дугорочна стратегија здравствене заштите животиња;
- 2) Програм мера здравствене заштите животиња;
- 3) посебни програми здравствене заштите животиња.

Дугорочна стратегија здравствене заштите животиња

Члан 50.

Дугорочну стратегију здравствене заштите животиња доноси Влада за период од пет година.

Дугорочном стратегијом из става 1. овог члана, одређује се обим мера здравствене заштите животиња и дијагностика заразних болести, а ради заштите животиња од заразних болести односно спречавања преношења заразних болести које се са животиња могу пренети на људе.

Дугорочном стратегијом из става 1. овог члана утврђује се и обим потребних средстава за њено спровођење која се обезбеђују у буџету Републике.

Програм мера здравствене заштите животиња

Члан 51.

Ради спречавања појаве, раног откривања, ширења, праћења, сузбијања или искорењивања заразних болести министар доноси Програм мера здравствене заштите животиња (у даљем тексту: Програм мера) најкасније до краја јануара текуће године за коју се доноси.

Програмом мера из става 1. овог члана утврђују се конкретне мере, рокови, начин спровођења тих мера, субјекти који ће их спроводити, извори и начин обезбеђивања и коришћења средстава, као и начин контроле спровођења мера.

Обезбеђење заштите људи од заразних болести које се могу пренети са животиња на људе организује се и спроводи у сарадњи са органима државне управе, другим организацијама и установама надлежним за послове здравља.

Посебни програми здравствене заштите животиња

Члан 52.

Посебни програми здравствене заштите животиња доносе се у случају појаве нарочито опасних заразних болести и егзотичних болести, као и код спречавања ширења ендемских болести.

Министар доноси посебне програме здравствене заштите животиња из става 1. овог члана.

Начин уступања послова из Програма мера

Члан 53.

Послови из Програма мера, који су утврђени као послови од јавног интереса, уступају се правним лицима путем конкурса који расписује Министарство и објављује у "Службеном гласнику Републике Србије".

Конкурс се не расписује за послове:

- 1) које обавља Национална лабораторија;
- 2) које обавља јавна ветеринарска амбуланта односно јавна ветеринарска станица из члана 15. овог закона;
- 3) које обавља ветеринарска служба;
- 4) вакцинације паса и мачака против беснила.

Конкурс из става 1. овог члана садржи:

- 1) врсте јавних послова за које се конкурс расписује;
- 2) период на који се додељују јавни послови;
- 3) доказ о испуњености услова у погледу искуства, резултата и благовремености у досадашњем обављању јавних послова;
- 4) рок за доношење и објављивање одлуке о избору правног лица;
- 5) начин обавештавања о резултатима конкурса.

Конкурс из става 1. овог члана спроводи Комисија коју образује министар.

Одлуку о избору правног лица за обављање јавних послова доноси министар.

Резултати конкурса објављују се у "Службеном гласнику Републике Србије".

Уговор о обављању послова од јавног интереса

Члан 54.

На основу одлуке о избору, Министарство са правним лицем коме је додељено обављање јавних послова закључује уговор којим се утврђују:

- 1) јавни послови који су предмет уговора;
- 2) подручје на којем ће се обављати јавни послови;
- 3) ветеринари који ће обављати одређене јавне послове;
- 4) методе, начин и поступак обављања јавних послова;
- 5) међусобна права, обавезе и одговорности;
- 6) радно време и начин обезбеђења непрекидне бриге о заштити здравља животиња;
- 7) време за које се закључује уговор;
- 8) начин финансирања јавних послова.

Обавезе власника и држаоца животиња у вези са спровођењем Програма мера

Члан 55.

Власници и држаоци животиња дужни су да омогуће спровођење Програма мера.

О спроведеним мерама из става 1. овог члана власници и држаоци животиња дужни су да чувају доказ најмање две године.

Вакцинација паса и мачака против беснила

Члан 56.

Ветеринарске станице и ветеринарске амбуланте врше вакцинацију паса и мачака у складу са Програмом мера и издају потврду о вакцинацији против беснила власницима односно држаоцима паса или мачака, и о томе воде евиденцију.

Вакцинисани пси морају се трајно обележити у складу са посебним прописом.

Министар прописује облик и садржину потврде о вакцинацији против беснила из става 1. овог члана, као и садржину евиденције о вакцинисаним псима и мачкама.

***Ветеринарски лекови и медицинска средства за употребу у ветерини
неопходни за спровођење Програма мера***

Члан 57.

Расподелу ветеринарских лекова и медицинских средстава за спровођење вакцинација и дијагностичких испитивања према Програму мера врши Министарство.

Правна лица која спроводе Програм мера дужна су да воде евиденцију о пријему и употреби ветеринарских лекова и медицинских средстава за спровођење вакцинације и дијагностичких испитивања из става 1. овог члана и да извештај о употребљеним ветеринарским лековима достављају Министарству.

Министар прописује садржину, облик, начин вођења евиденције, као и начин и рокове за достављање извештаја из става 2. овог члана.

Заразне болести животиња које се обавезно пријављују

Члан 58.

Заразне болести животиња које се обавезно пријављују јесу болести високог ризика за здравље животиња односно људи, и то:

- 1) ензоотске болести животиња, ако се болест појави или рашири на територији Републике;
- 2) егзотичне болести, ако се болест унесе и рашири на територији Републике.

Министар прописује листу заразних болести које се обавезно пријављују, као и начин њиховог пријављивања.

Спровођење мера за спречавање појаве заразних болести

Члан 59.

Ради заштите здравља животиња и људи од болести које се са животиња могу пренети на људе спроводе се мере за спречавање појаве заразних болести, и то:

- 1) обавезне опште превентивне мере које спроводе власници односно држаоци животиња;
- 2) посебне превентивне мере које спроводе ветеринарске организације.

Обавезне опште превентивне мере обухватају мере спречавања уношења узрочника заразних болести у објекте за производњу и промет из члана 72. овог закона.

Посебне превентивне мере у зависности од природе болести и могућег ризика примењују се у објектима и обухватају вакцинацију, заштиту лековима у профилактичке сврхе, као и превентивну дезинфекцију, дезинсекцију и дератизацију.

Поред мера из става 1. овог члана спроводе се и мере раног откривања и дијагностике заразних болести које се обавезно пријављују.

Рано откривање и дијагностика заразних болести

Члан 60.

Мере раног откривања и дијагностике заразних болести јесу:

- 1) стални надзор здравственог стања животиња који обухвата праћење епизоотиолошке ситуације и спровођење дијагностичких испитивања;
- 2) утврђивање узрока угинућа или обољења животиње, када се сумња да је узрок обољења или угинућа животиње заразна болест.

Министар утврђује мере раног откривања и дијагностике заразне болести, као и начин њиховог спровођења.

Поступак у случају сумње на заразну болест

Члан 61.

Сматра се да постоји сумња на заразну болест у случају појаве клиничких симптома који указују на њу, када наступи нагло угинуће животиња без видљивог узрока или ако се међу животињама из истог објекта појаве узастопно два или више случајева обољења са истим или сличним знацима или угинућа.

У случају сумње на заразну болест, власник или држалац животиње дужан је да:

- 1) одмах то пријави ветеринару или ветеринарском инспектору;
- 2) онемогући другим лицима приступ животињи, крду, стаду или лешу угинуле животиње до доласка ветеринара или ветеринарског инспектора;
- 3) изолује животињу или леш животиње за коју се сумња да је оболела;
- 4) чува леш животиње за коју се сумња да је угинула од заразне болести док не добије упутство од ветеринара или ветеринарског инспектора;
- 5) пружа информације које затражи ветеринар или ветеринарски инспектор;
- 6) омогући узимање потребног материјала ради испитивања.

Ветеринар је дужан да пријави ветеринарском инспектору сумњу на појаву заразне болести.

По пријави на сумњу о појави заразне болести ветеринарски инспектор врши епизоотиолошки увиђај и о томе обавештава Министарство.

Члан 62.

Ако ветеринарски инспектор при прегледу животиња пре и после клања посумња на присуство заразне болести или открије заразну болест дужан је да:

- 1) о томе обавести Министарство;
- 2) поступи у складу са посебним прописом;
- 3) наложи правном лицу односно предузетнику предузимање неопходних мера за спречавање ширења заразне болести.

Дијагностика заразне болести

Члан 63.

У случају сумње на заразну болест, ветеринарска станица и ветеринарска амбуланта организује и узима узорке материјала за лабораторијско испитивање и доставља га овлашћеној лабораторији на испитивање.

Организовање, узимање и слање узорака материјала из става 1. овог члана врши се под надзором ветеринарског инспектора.

Када се на основу резултата дијагностичких испитивања потврди присуство заразне болести министар одређује границу зараженог и угроженог подручја и мере за спречавање ширења, сузбијања и искорењивања заразне болести.

Министар прописује начин одређивања границе зараженог и угроженог подручја, мере за спречавање ширења, сузбијања и искорењивања заразне болести, начин одјаве и пријаве заразне болести, као и начин обавештавања о предузетим мерама и престанак мера.

2. Мере за спречавање ширења, сузбијање и искорењивање заразних болести

Члан 64.

Када се на основу резултата дијагностичких испитивања из члана 63. став 3. овог закона потврди присуство заразне болести Министарство налаже мере које су неопходне за спречавање ширења, сузбијање и искорењивање болести, и то:

- 1) издвајање здравих од заражених животиња, посебно обележавање и вођење евиденције тако обележених животиња;
- 2) затварање оболелих животиња или затварање објеката у којима је утврђена заразна болест;
- 3) ограничавање или забрану кретања животиња;
- 4) забрану клања;
- 5) забрану промета животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње, пратећих предмета и излучевина из заражених подручја или објеката;
- 6) клање или убијање, на стручан и хуман начин, заражених животиња или животиња за које су сумња да су заражене;
- 7) одузимање и нешкодљиво одлагање лешева животиња које су угинуле или које су убијене, као и производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње, пратећих предмета или излучевина које није могуће деконтаминирати чишћењем и дезинфекцијом;
- 8) посебне ветеринарско-санитарне контроле у зараженом и угроженом подручју;
- 9) забрану организовања сајмова, изложби и другог окупљања животиња, продаје хране животињског порекла и хране за животиње ван пословног простора, као и рада сточних пијаца;

10) забрану или ограничавање природног припуста животиња, као и прикупљања, обраде, складиштења и коришћења сперме за вештачко осемењавање животиња, јајних ћелија и оплођених јајних ћелија који потичу из зараженог или угроженог подручја;

11) вакцинацију, дијагностичко испитивање и лечење животиња;

12) ограничавања кретања лица која су била у контакту са зараженим животињама, са животињама за које се сумња да су заражене, или са производима животињског порекла, храном животињског порекла, храном за животиње, пратећим предметима или излучевинама заражених животиња;

13) затварање и запречавање прилаза зараженом подручју и постављање на таквим прилазима табли са упозорењем о присуству заразне болести и контролама које се предузимају на таквим подручјима;

14) дезинфекцију, дезинсекцију, дератизацију и дезодорацију објеката у којима се држе заражене животиње или животиње за које се сумња да су заражене, као и пратећих предмета који су били у контакту са зараженим животињама или животињама за које се сумња да су заражене, као и места угинућа животиње;

15) дезинфекцију људи и возила који су били у контакту са зараженим животињама или животињама за које се сумња да су заражене;

16) строго држање у затвореном простору паса и мачака чији је власник познат и убијање на хуман начин паса и мачака луталица;

17) ангажовање органа надлежног за унутрашње послове и послове одбране, у складу са потребама, у циљу пружања помоћи Министарству у примени и спровођењу мера за спречавање ширења, сузбијање и искорењивање болести;

18) обавештавање надлежних здравствених установа о заразним болестима животиња које се са животиња могу пренети на људе.

Министар може да наложи и друге ветеринарско-санитарне мере које се односе на спречавање појаве, откривање, спречавање ширења, сузбијање и искорењивање заразне болести.

Мере из става 1. овог члана могу се наредити и ако постоји опасност од појаве болести.

Ванредне ветеринарско-санитарне мере

Члан 65.

У случају појаве нарочито опасне заразне болести са листе ОИЕ, ванредног стања или стања непосредне ратне опасности, елементарне непогоде или ширења епизоотија Министарство може да нареди субјектима у ветеринарској делатности спровођење ванредних ветеринарско-санитарних мера.

Члан 66.

Ако постоји опасност да се заразна болест прошири на територији Републике, Министарство може на угроженом подручју наредити да се:

- 1) на одређеним местима (путеви, мостови, скеле и др.) спроводи контрола промета животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње и пратећих предмета;
- 2) на одређеном подручју забрани или ограничи довоз животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње и пратећих предмета;
- 3) спроводи дезинфекција физичких лица и превозних средстава.

Члан 67.

У случајевима из члана 65. овог закона, на предлог Министарства, Влада предузима мере које се односе на:

- 1) мобилизацију ветеринара и грађана за спровођење прописаних мера здравствене заштите животиња;
- 2) мобилизацију опреме, лекова и превозних средстава у складу са посебним прописима и привремену употребу земљишта и зграда ради спровођења прописаних мера здравствене заштите животиња;
- 3) коришћење земљишта и објеката у сврху нешкодљивог уклањања лешева убијених или уинулих животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње и пратећих предмета и другог зараженог материјала закопавањем, спаљивањем или на неки други начин;
- 4) одређивање посебних задатака свим субјектима који обављају ветеринарску делатност, а по потреби и другим правним лицима и државним органима ради спровођења прописаних мера здравствене заштите животиња.

Члан 68.

Заразна болест је престала кад од оздрављења, уинућа или убијања последње оболеле животиње и после извршене завршне дезинфекције протекне најдужи период инкубације за ту заразну болест, осим у случајевима када је препорукама ОИЕ другачије одређено.

Накнада штете

Члан 69.

Власници животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње и пратећих предмета имају право на накнаду штете за:

- 1) животиње које су убијене у дијагностичке сврхе;
- 2) животиње које су уинуле непосредно пре пријаве и током трајања болести, ако је власник или држалац животиње испунио обавезе из члана 61. став 2. овог закона;

- 3) животиње које су убијене у циљу сузбијања заразне болести;
- 4) производе животињског порекла и храну животињског порекла одузете и уништене у циљу сузбијања заразне болести;
- 5) храну за животиње одузету и уништenu у циљу сузбијања заразне болести;
- 6) пратеће предмете који не могу да се деконтаминирају;
- 7) објекте, опрему и пратеће предмете оштећене или уништене због примене наложених ветеринарско-санитарних мера за сузбијање и искорењивање заразне болести.

Члан 70.

Власник животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње и пратећих предмета нема право на накнаду штете из члана 69. овог закона ако:

- 1) нема уверење о здравственом стању животиње издато у складу са овим законом;
- 2) уводи животиње у запат без уверења о здравственом стању животиње;
- 3) намерно или због грубе непажње, није одмах пријавио постојање заразне болести или постојање сумње на заразну болест у складу са одредбом члана 61. став 2. овог закона;
- 4) није извршио обавезну превентивну вакцинацију и дијагностичка и друга испитивања по Програму мера и у утврђеном року;
- 5) није спровео друге прописане мере, укључујући и забрану кретања ради спречавања појаве и ширења заразне болести;
- 6) угинуће није наступило као последица заразне болести;
- 7) угинуће или клање животиње није последица мера које је одредио ветеринарски инспектор;
- 8) је до појаве болести дошло за време увоза животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње и пратећих предмета или за време спровођења процедура прописаних у вези са царињењем животиња у међународном промету (током трајања карантина након уласка у земљу).

Висина накнаде штете

Члан 71.

Висина накнаде штете из члана 69. овог закона утврђује се на основу тржишне вредности коју би убијена, заклана или угинула животиња или оштећени или уништени производи животињског порекла, храна животињског порекла, храна за животиње, пратећи предмети, објекти и опрема, имали у тренутку убијања, клања, угинућа, оштећења или уништења.

Утврђивање тржишне вредности животиња односно производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње, пратећих предмета, објеката и опреме врши се на основу налаза и мишљења комисије коју образује министар.

Власник животиње односно производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње, пратећих предмета, објеката и опреме за које се надокнађује штета, подноси захтев за накнаду штете Министарству.

Захтев се подноси у року од 30 дана од дана уручења записника о утврђивању висине штете.

Решење о накнади штете доноси министар.

Против решења из става 5. овог члана може се покренути управни спор.

Х. ОБЈЕКТИ У КОЈИМА СЕ ОБАВЉА ВЕТЕРИНАРСКА ДЕЛАТНОСТ

1. Врста објеката

Члан 72.

Објекти, у зависности од врсте делатности која се у њима обавља, могу бити:

- 1) за узгој, држање и промет животиња;
- 2) за клање животиња;
- 3) за производњу и промет хране животињског порекла, осим објеката за продају на мало хране животињског порекла;
- 4) за производњу и промет производа животињског порекла;
- 5) за производњу и промет хране за животиње, осим објеката за продају на мало хране за животиње;
- 6) центри за репродукцију животиња;
- 7) за производњу и промет средстава за дезинфекцију, дезинсекцију и дератизацију;
- 8) за сакупљање, прераду и уништавање отпадака.

Узгој, држање и промет животиња; клање животиња чије је месо намењено за јавну потрошњу и за извоз, клање животиња из увоза; производња и промет хране животињског порекла; производња и промет производа животињског порекла; производња и промет хране за животиње; производња и промет семена за вештачко осемењавање, јајних ћелија и оплођених јајних ћелија; производња и промет средстава за дезинфекцију, дезинсекцију и дератизацију; сакупљање, прерада и уништавање отпада могу се обављати само у објектима који у погледу изградње, опреме, ветеринарско-санитарних и других услова, а у зависности од врсте делатности која се у њима обавља, испуњавају прописане услове.

2. Упис и брисање из Регистра објеката

Члан 73.

Објекти из члана 72. овог закона на основу захтева поднетог Министарству и решења министра о испуњености ветеринарско-санитарних услова уписују се у Регистар објеката и додељује им се ветеринарски контролни број.

Члан 74.

Подаци из Регистра објеката су јавни.

Министар ближе прописује садржину и начин вођења Регистра објеката.

Члан 75.

Објекти из члана 72. овог закона се бришу из Регистра објеката на основу одлуке о престанку обављања делатности из члана 72. став 2. овог закона или ако престану да испуњавају утврђене ветеринарско-санитарне услове.

3. Изградња и реконструкција објеката

Члан 76.

Изградња односно реконструкција објеката из члана 72. овог закона врши се у складу са законом којим се уређује изградња и реконструкција објеката и овим законом.

Изградња односно реконструкција објеката из члана 72. овог закона, мора бити у складу са ветеринарско-санитарним условима који се односе на поједине врсте тих објеката.

Министар ближе прописује ветеринарско-санитарне услове из става 2. овог члана.

Члан 77.

Захтев за утврђивање испуњености ветеринарско-санитарних услова за објекте из члана 72. овог закона подноси се Министарству.

Министар образује комисију која врши преглед објекта.

Министар доноси решење о испуњености ветеринарско-санитарних услова за објекте из члана 72. овог закона на основу мишљења комисије из става 2. овог члана.

У случају да објекат не испуњава ветеринарско-санитарне услове, министар доноси решење о привременој забрани рада објекта и одређује рок за отклањање недостатака.

Период на који се привремена забрана односи не може бити дужи од три месеца.

Ако објекат из става 4. овог члана не отклони недостатке у утврђеном року министар доноси решење о трајној забрани рада таквог објекта.

4. Извозни објекти

Члан 78.

Објекти из члана 72. овог закона могу да се региструју за извоз ако испуњавају прописане ветеринарско-санитарне услове и додељује им се извозни контролни број.

Објекти из става 1. овог члана који испуњавају ветеринарско-санитарне услове уписују се у Регистар извозних објеката.

Министар ближе прописује начин и поступак за добијање извозног контролног броја, као и садржину и начин вођења Регистра извозних објеката.

Члан 79.

Забрањен је извоз животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла и хране за животиње из објекта који није регистрован за извоз.

Члан 80.

Трошкове прегледа које врши комисија из члана 77. овог закона сноси подносилац захтева.

Висину трошкова из става 1. овог члана одређује министар.

5. Ветеринарско-санитарна контрола за потребе Војске Србије и Црне Горе

Члан 81.

Ветеринарско-санитарне прегледе и контролу у производњи и промету животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње и отпадака животињског порекла коју врше надлежни ветеринарски органи Војске Србије и Црне Горе на територији Републике обављају се у складу са овим законом.

6. HACCP програм

Члан 82.

Правно лице и предузетник који обавља делатност клања животиња, производњу и промет хране животињског порекла, хране за животиње, као и сакупљање, прераду и уништавање отпадака животињског порекла дужан је да има Систем за осигурање безбедности производа који је уведен и који се одржава на принципима добре произвођачке и хигијенске праксе и анализе опасности и критичних контролних тачака у производњи (HACCP програм).

За спровођење програма из става 1. овог члана правно лице и предузетник мора да има у сталном радном односу одговорно лице.

7. Програм за праћење резидуа код животиња и производа животињског порекла

Члан 83.

Министарство доноси Програм систематског праћења резидуа фармаколошких, хормонских и других штетних материја код животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла и хране за животиње.

Министар доноси план узимања узорака који садржи врсту и број узорака, начин узимања и испитивања узорака животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла и хране за животиње, објекте из којих се узима узорак, динамику узимања узорака, као и мере које се предузимају када се установи да је количина резидуа и других штетних материја већа од максимално дозвољене.

Средства за спровођење Програма систематског праћења резидуа из става 1. овог члана обезбеђују се у буџету Републике.

8. Врсте делатности

1) Узгој, држање и промет животиња

Обележавање и евиденција животиња

Члан 84.

Говеда, свиње, овце и козе на територији Републике морају да буду обележене и евидентирани, као и при увозу, ако нису намењене за непосредно клање, а подаци о њиховом обележавању и кретању уносе се у Централну базу података о обележавању животиња (у даљем тексту: Централна база).

Обележавање говеда, свиња, оваца и коза врше ветеринарске амбуланте, ветеринарске станице и ветеринарске службе овлашћене за обележавање од стране Министарства (у даљем тексту: овлашћени обележивач).

Министар може да пропише обавезу обележавања и евидентирања и других врста животиња.

Министар ближе прописује начин обележавања и евиденције животиња из ст. 1. и 3. овог члана.

Централна база

Члан 85.

Централну базу води Министарство.

У Централну базу уписују се подаци о:

1) газдинствима на којима се налазе, чувају или продају говеда, свиње, овце и козе;

2) ушним маркицама односно другим прописаним средствима за идентификацију говеда, свиња, оваца и коза;

- 3) обележеним говедима, свињама, овцама и козама;
- 4) издатим и поништеним пасошима обележених говеда;
- 5) нарученим и утрошеним ушним маркицама, микрочиповима или другим средствима за идентификацију;
- 6) поништеним и издатим дупликатима ушних маркица;
- 7) овлашћеном обележивачу;
- 8) увезеним говедима, свињама, овцама и козама.

Министар ближе прописује садржину и начин вођења Централне базе.

Увид у Централну базу

Члан 86.

Увид у Централну базу има:

- 1) овлашћени обележивач;
- 2) ветеринарски инспектор.

Министарство може одобрити увид у Централну базу и другим корисницима на њихов захтев.

Пасош

Члан 87.

За свако обележено говече, у складу са овим законом, Министарство издаје пасош у року од 14 дана од дана уношења података у Централну базу.

Пасош из става 1. овог члана садржи: идентификациони број, датум рођења, пол, расу и боју длаке, идентификациони број мајке, идентификациони број имања на којем је рођена, идентификационе бројеве свих имања на којима је боравила, датум сваке промене имања, потпис власника односно држаоца, потпис и печат овлашћеног ветеринара, датум издавања, серијски број и др.

У случају да је говече увезено из земаља Европске уније издаје се нови пасош у року од 14 дана од дана уношења података у Централну базу, а по захтеву земље извознице оригинални пасоши се враћају.

Члан 88.

Свако кретање говечета од стране овлашћеног обележивача уписује се у пасош који прати животињу.

Члан 89.

Ако је говече упућено на кланицу, ветеринарски инспектор је дужан после клања да пасош заједно са ушним маркицама врати Централној бази.

У случају угинућа говечета власник или држалац после обавештавања овлашћеног обележивача и његовог доласка дужан је да му преда пасош који се заједно са ушним маркицама доставља Централној бази.

Пасоши из ст. 1. и 2. овог члана уништавају се под контролом Министарства.

Члан 90.

Овлашћени обележивач је дужан да у пасош унесе податке о приспећу говечета на газдинство.

Члан 91.

У случају оштећења или нестанка пасоша, власник односно држалац је дужан да о томе обавести овлашћеног обележивача у року од седам дана од дана оштећења или нестанка пасоша, ради издавања новог пасоша.

Нови пасош носи ознаку "дупликат" и садржи све податке из члана 87. став 2. овог закона.

Члан 92.

Трошкове обележавања и евидентирања животиња сноси власник односно држалац животиње.

Висину трошкова из става 1. овог члана утврђује Влада.

Промет животиња

Члан 93.

Животиња може да се стави у промет ако је обележена и ако потиче из објеката или газдинстава регистрованих у Централној бази.

Животињу у промету мора да прати уверење о здравственом стању животиње издато од стране ветеринарске станице, ветеринарске амбуланте, јавне ветеринарске станице, јавне ветеринарске амбуланте односно ветеринарске службе која је спровела Програм мера, на основу доказа о извршеним превентивним мерама и дијагностичким испитивањима.

Уверење из става 2. овог члана неће се издати ако је утврђено да у месту порекла животиње постоји заразна болест која се може пренети том врстом животиње.

Субјекти из става 2. овог члана дужни су да воде евиденцију о издатим уверењима о здравственом стању животиња.

Уверење о здравственом стању животиње важи десет дана, а за пчелиње заједнице три месеца од дана издавања односно од дана продужења његовог важења.

Важење уверења о здравственом стању животиње може да се продужи најдуже једну годину од дана издавања уверења. Важење уверења продужава се на полеђини уверења.

За издавање и продужење уверења о здравственом стању животиње плаћа се накнада из члана 140. став 1. тачка 1) овог закона.

Сваки нови власник је обавезан да одмах за купљену животињу изврши пренос уверења о здравственом стању животиње на своје име, без наплате накнаде.

О издатим и продуженим уверењима и о преносу уверења о здравственом стању животиње води се посебна евиденција.

Министар прописује начин вођења евиденције и образац уверења о здравственом стању животиње, као и образац потврде о здравственом стању животиње у промету.

Члан 94.

На основу извршеног испитивања и утврђивања здравственог стања животиње ветеринарски инспектор издаје уверење о статусу газдинства слободног од одређене заразне болести.

Министар прописује начин утврђивања статуса газдинства из става 1. овог члана и образац уверења.

Члан 95.

Утовар, претовар и истовар пошиљке животиња и отпадака животињског порекла која се отпрема превозним средствима подлеже обавезном ветеринарско-санитарном прегледу.

Утовар, претовар и истовар хране животињског порекла, осим конзерви и хране за животиње која се отпрема превозним средствима ван епизоотиолошке јединице, подлеже обавезном ветеринарско-санитарном прегледу.

После извршеног ветеринарско-санитарног прегледа пошиљке из ст. 1. и 2. овог члана издаје се потврда о здравственом стању пошиљке.

Министар ближе прописује начин утовара, претовара и истовара пошиљке из ст. 1. и 2. овог члана.

Члан 96.

Превоз животиња врши се возилима која испуњавају техничке и хигијенске услове и која су евидентирана у Министарству, а возила којима се врши превоз животиња у оквиру исте епизоотиолошке јединице се не евидентирају.

Превозници животиња дужни су да на захтев ветеринарског инспектора ставе на увид уверење о здравственом стању животиње, као и потврду о здравственом стању животиње у промету.

Током превоза животиње, утовар, претовар и истовар животиње може да се обавља само у објекту који испуњава ветеринарско-санитарне услове за ту врсту објекта.

Министар ближе прописује техничке и хигијенске услове које морају да испуњавају возила из става 1. овог члана, начин њиховог евидентирања, као и ветеринарско-санитарне услове за објекте из става 3. овог члана.

Члан 97.

Продаја животиња врши се на сточним пијацама и откупним местима који морају да испуњавају ветеринарско-санитарне услове предвиђене за ту врсту објекта.

Забрањена је организована продаја животиња изван регистрованог објекта.

Карантин

Члан 98.

Животиње које се набављају у земљи могу да се сместе у објекте за узгој и држање после извршеног ветеринарско-санитарног прегледа, осим ако министар не нареди да се такве животиње сместе у карантин ради спровођења дијагностичког испитивања и вакцинације.

Животиње у унутрашњем промету морају да се сместе у карантин ради испитивања или упуте на клање ако:

- 1) животиња није обележена и за њу није издат пасош;
- 2) држалац животиње нема уверење о здравственом стању животиње или је уверење неважеће (због истека рока, непотпуних података или других недостатака);
- 3) за пошиљку животиње не постоји потврда о њеном здравственом стању;
- 4) постоји сумња или је утврђено да животиња болује од заразне болести;
- 5) животиња потиче из зараженог или угроженог подручја;
- 6) није могуће утврдити порекло животиње.

Карантин из става 1. овог члана мора да испуњава следеће услове:

- 1) да је ван насеља;
- 2) да је ограђен;
- 3) да има основне услове за смештај и исхрану животиња односно за смештај особља запосленог у карантину.

Карантин из става 1. овог члана обезбеђује општина, а за потребе више општина које су територијално повезане, може се формирати карантин у једној од њих у складу са посебним условима које пропише министар.

Трошкове карантина сноси држалац животиња у случајевима из става 2. тач. 1), 2) и 3) овог члана, а у случајевима из става 2. тач. 4), 5) и 6) овог члана, трошкове карантина сноси Министарство.

Члан 99.

Ако на појединим подручјима Републике не постоји карантин, Влада оснива карантин као јавну службу.

Карантин из става 1. овог члана послује по прописима о јавним службама.

Услови за оснивање и рад објекта за држање животиња из члана 72. овог закона примењују се и на карантин из става 1. овог члана.

Актом о оснивању јавне службе из става 1. овог члана утврђује се подручје за које ће се основати карантин, средства за оснивање и рад и др.

Дозвола за окупљање животиња

Члан 100.

Организовање изложби животиња, такмичење животиња и приредби са путујућим животињама (циркеси, сајмови, путујући зоолошки вртови, и сл.), као и организовање продаје животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла и хране за животиње ван одређеног пословног простора врши се на основу дозволе коју издаје Министарство.

Дозвола из става 1. овог члана мора бити видно истакнута приликом обављања активности из става 1. овог члана.

Дозвола се издаје за период важења од 30 дана.

Министар прописује облик и садржину дозволе из става 1. овог члана.

Трошкове издавања дозволе сноси подносилац захтева.

2) Клање животиња у регистрованим кланицама

Члан 101.

Клање копитара, живине и кунића може да се обавља само у регистрованим кланицама, а папкара у регистрованим кланицама које имају одвојене линије клања за поједине врсте папкара.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, клање папкара и копитара у случају принудног клања може да се обавља и изван регистроване кланице.

Изван регистроване кланице може да се обавља и клање свиња, оваца, коза, живине и кунића ако су намењени за употребу у домаћинству.

**Ветеринарско-санитарна контрола животиња пре клања,
за време и после клања**

Члан 102.

Животиње пре клања, за време и после клања подлежу ветеринарско-санитарној контроли ако су њихови производи намењени за јавну потрошњу, осим у случају принудног клања.

Принудно клање животиња врши се на основу налога ветеринара који о издатим налозима води евиденцију.

Принудно заклане животиње подлежу после клања ветеринарско-санитарној контроли без обзира да ли су њихови производи намењени за исхрану људи или за исхрану животиња.

У случају клања свиња, као и дивљих свиња обавезан је трихиноскопски преглед, ако се користе у домаћинству .

Изузетно од одредбе из става 1. овог члана, ветеринарско-санитарна контрола дивљачи врши се после хватања или одстрела без обзира да ли су њихови производи намењени за исхрану људи или за исхрану животиња.

У случају да у кланици није обезбеђено стално присуство ветеринарског инспектора, начин и поступак клања у тим кланицама ближе прописује министар.

Министар прописује начин вршења ветеринарско-санитарног прегледа, као и начин вођења евиденције о издатим налозима из става 2. овог члана.

Вођење евиденције у кланицама

Члан 103.

Ради спречавања ширења заразних болести животиња и производње безбедне хране животињског порекла кланица је дужна да води евиденцију о подацима који се односе на куповину животиња, клање животиња, промет производа животињског порекла, хране животињског порекла, отпадака животињског порекла и др.

Подаци из става 1. овог члана чувају се три године и стављају на увид ветеринарском инспектору на његов захтев.

Министар ближе прописује облик и садржину евиденције из става 1. овог члана.

Ветеринарско-санитарна контрола дивљачи

Члан 104.

Правна лица која се баве ловством и ловачка друштва дужна су да привремено складиште дивљач и лешеве дивљачи ради спровођења ветеринарско-санитарне контроле дивљачи после хватања или одстрела.

Правна лица и ловачка друштва из става 1. овог члана дужна су да обезбеде ветеринарско-санитарну контролу ускладиштених животиња и лешева животиња.

После ветеринарско-санитарне контроле ако је дивљач безбедна за исхрану људи обележава се жигом или се издаје потврда о безбедности за исхрану људи.

Министар прописује облик и садржину жига односно потврде.

3) Производња и промет хране животињског порекла

Промет хране животињског порекла

Члан 105.

Храна животињског порекла подлеже ветеринарско-санитарној контроли у производњи и промету.

Забрањена је продаја хране животињског порекла ван продајног места.

Ветеринарско-санитарна контрола хране животињског порекла

Члан 106.

Сва храна животињског порекла у промету мора бити на прописан начин обележена.

Сва храна животињског порекла произведена или прерађена у складу са овим законом обележава се жигом или се издаје потврда са бројем под којим је објекат уписан у Регистар објеката.

Министар прописује облик и садржину жига, као и начин и поступак обележавања хране животињског порекла.

Храна животињског порекла која није безбедна за исхрану људи

Члан 107.

Забрањено је стављати у промет храну животињског порекла која није безбедна за исхрану људи.

Када се ветеринарско-санитарном контролом утврди да храна животињског порекла није безбедна за исхрану људи наређују се уништавање или прописно оспособљавање хране животињског порекла за друге намене.

Производња и промет млека и производа од млека

Члан 108.

Предузетник односно физичко лице које производи млеко и производе од млека у домаћинству који су намењени за јавну потрошњу односно који се продају на пијацама, може да обавља производњу само у објектима који испуњавају ветеринарско-санитарне услове.

4) Производи животињског порекла за употребу у пољопривреди, индустрији, фармацији или хирургији

Промет животињских кожа

Члан 109.

Забрањено је вршити промет кожа без претходног прегледа на бедреницу, ако коже потичу од животиња које су заклане без извршеног ветеринарско-санитарног прегледа или ако потичу од угинулих животиња.

Правно лице односно предузетник који се бави прометом или прерадом коже дужно је да води евиденцију о пореклу откупљених кожа и чува је три године.

Коже у промету из става 2. овог члана морају бити видно обележене редним бројем евиденције.

Правно лице односно предузетник који се бави прометом или прерадом животињских кожа дужно је да достави овлашћеној лабораторији узорке кожа из става 1. овог члана ради њиховог прегледа на бедреницу.

Коже које нису прегледане на бедреницу морају бити ускладиштене одвојено од других животињских кожа.

Министар ближе прописује облик и садржину евиденције из става 2. овог члана.

5) Производња и промет хране за животиње

Објекти за производњу хране за животиње

Члан 110.

У објектима за производњу и промет хране за животиње води се и чува евиденција о врсти и количини сировине за производњу хране за животиње, као и о врсти и количини произведене хране за животиње.

Објекат који служи за производњу и промет хране за животиње у којем се користи месно, месно-коштано и коштано брашно или масти од преживара мора да испуни услове којима се спречава унакрсно загађење хране намењене преживарима и умањује ризик од ненамерног мешања таквих производа са храном за преживаре.

Услови из става 2. овог члана не односе се на објекте за промет хране за животиње која није намењена за исхрану преживара.

Министар прописује ближе услове за објекте у којима се производи храна за животиње, као и облик и садржину евиденције из става 1. овог члана.

Члан 111.

Храна за животиње у производњи и промету подлеже ветеринарско-санитарној контроли.

Забрањена је производња, промет и употреба хране за животиње у исхрани преживара која садржи протеине и масти животињског порекла изузев млека и производа од млека.

Забрањена је производња, промет и употреба хране животињског порекла која садржи патогене бактерије, гљивице и њихове производе - метаболите у количинама већим од допуштених, као и хормоне, антибиотике, пестициде, соли тешких метала, радиоактивне материје и друге материје штетне за здравље животиња и људи.

За исхрану животиња може да се стави у промет само со која је јодирана.

6) Производња, складиштење, промет и коришћење репродуктивног материјала

Регистрација центара за репродукцију животиња

Члан 112.

Производња, складиштење и промет репродуктивног материјала обавља се у центрима за репродукцију животиња.

Центри за репродукцију животиња дужни су да воде евиденцију о производњи, складиштењу и стављању у промет репродуктивног материјала која се чува пет година.

Центри за репродукцију животиња врше промет репродуктивног материјала правним лицима која су регистрована за обављање послова осемењавања животиња у складу са овим законом.

Праћење здравственог стања и репродуктивне способности животиња за репродукцију

Члан 113.

Центри за репродукцију животиња врше систематско праћење здравственог стања и репродуктивне способности животиња и произведеног репродуктивног материјала ради спречавања појаве и ширења заразних болести животиња и очувања њихове репродуктивне способности.

Центри за репродукцију животиња дужни су да воде евиденцију о резултатима систематског праћења из става 1. овог члана.

Министар прописује поступак систематског праћења и начин вођења евиденције из ст. 1. и 2. овог члана.

Сумња или откривање заразне болести животиња за репродукцију

Члан 114.

Животиње за репродукцију, узорци семена, јајних ћелија и оплођених јајних ћелија испитују се у овлашћеној лабораторији.

Центри за репродукцију животиња дужни су да обавештавају Министарство о свакој сумњи или појави заразне болести животиња за репродукцију која се може пренети репродуктивним материјалом и/или изазвати трајну репродуктивну сметњу.

Промет репродуктивног материјала

Члан 115.

Забрањен је промет, увоз или извоз семена за вештачко осемењавање, јајних ћелија и оплођених јајних ћелија који садрже узрочнике болести животиња или већи број бактерија од дозвољеног или који својим биохемијским, биофизичким и морфолошким својствима не испуњавају услове за репродукцију.

7. Производи за дезинфекцију, дезинсекцију и дератизацију

Члан 116.

Дезинфекцију, дезинсекцију и дератизацију могу да обављају привредно друштво односно друго правно лице и предузетник ако у погледу одговарајућих стручних радника, опреме и средстава испуњавају услове, које ближе прописује министар.

Дезинфекција, дезинсекција и дератизација обавља се у свим објектима, просторима, превозним средствима, на опреми и предметима који подлежу надзору ветеринарске инспекције, као и на пашњацима и другим површинама где животиње повремено или стално бораве или се крећу.

Средства за дезинфекцију, дезинсекцију и дератизацију морају да се користе на начин којим се обезбеђује заштита животне средине.

8. Сакупљање, прерада и уништавање лешева животиња и других отпадака животињског порекла

Члан 117.

Лешеве животиња и други отпаци животињског порекла морају се сакупљати, прерадити или уништити у објектима намењеним за прераду, обраду или уништавање лешева животиња и других отпадака животињског порекла.

Објекти за сакупљање, прераду и уништавање лешева животиња и других отпадака животињског порекла дужни су да воде прописану евиденцију која се чува три године.

Министар прописује облик и садржину евиденције из става 2. овог члана.

Члан 118.

За сакупљање, прераду и уништавање лешева животиња и других отпадака животињског порекла Влада оснива јавну службу.

Јавна служба из става 1. овог члана има својство правног лица и послује по прописима о јавним службама.

Актом о оснивању јавне службе за сакупљање, прераду и уништавање лешева животиња и других отпадака животињског порекла утврђује се нарочито: седиште, делатност, управљање, унутрашња организација, средства за оснивање, начин обезбеђења средстава за вршење делатности, начин учешћа оснивача у управљању и одлучивању, услови и начин избора органа управљања, надзор над радом, лица која ће привремено обављати послове директора, рок за доношење статута и именовање директора.

Члан 119.

Обављање послова сакупљања, прераде и уништавања лешева животиња и других отпадака животињског порекла Министарство може уговором поверити правним лицима која испуњавају прописане услове.

XI. ВЕТЕРИНАРСКО-САНИТАРНА КОНТРОЛА И МЕЂУНАРОДНИ ПРОМЕТ

Ветеринарско-санитарна контрола на граничним прелазима

Члан 120.

Животиње, производи животињског порекла, храна животињског порекла, храна за животиње, ветеринарски лекови и медицинска средства и пратећи предмети подлежу ветеринарско-санитарној контроли на граничним прелазима.

Увоз, провоз и извоз животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње, ветеринарских лекова и медицинских средстава и пратећих предмета може се вршити преко граничних прелаза на којима постоји организована ветеринарско-санитарна контрола и који испуњавају хигијенско-техничке и радне услове.

Министар одређује граничне прелазе из става 2. овог члана.

Министар ближе прописује хигијенско-техничке и радне услове које морају да испуњавају гранични прелази из става 2. овог члана.

Животиње из других земаља

Члан 121.

Увоз животиња може да се врши ако су испуњени прописани услови у погледу заштите здравља и добробити животиња.

Увоз производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње и пратећих предмета одобрава се из објекта који испуњавају прописане услове, који су регистровани у ЕУ и који су под контролом надлежног органа.

Министарство може одобрити увоз из става 2. овог члана из других објеката када се утврди да су прописи, стандарди, производња и надзор које врши земља извозница истоветни прописима Републике и да је обезбеђена једнака заштита потрошача.

Министарство може извршити преглед ради провере објеката из става 3. овог члана.

Трошкове прегледа сноси увозник.

Услови за пошиљке у увозу и провозу

Члан 122.

Пошиљке животиња, производа животињског порекла и хране за животиње које се увозе или су у провозу:

- 1) морају да буду без заразних болести које се обавезно пријављују;
- 2) морају да имају оригиналну међународну ветеринарску потврду потписану од стране ветеринарског инспектора или овлашћеног ветеринара државе извознице;
- 3) морају да имају увозну дозволу или дозволу за провоз;
- 4) у зависности од природе заразне болести и могућег ризика не могу потицати из газдинства, подручја односно државе извознице нити бити у провозу кроз подручје или државу у којој постоји заразна болест која се обавезно пријављује.

Пошиљке хране животињског порекла које се увозе или су у провозу морају да:

- 1) буду безбедне по здравље људи;
- 2) имају оригиналну међународну ветеринарску потврду потписану од стране ветеринарског инспектора или овлашћеног ветеринара државе извознице;
- 3) имају увозну дозволу или дозволу за провоз;
- 4) буду обележене на начин тако да се може утврдити порекло и објекат у којима је храна произведена.

Међународна ветеринарска потврда (сертификат)

Члан 123.

Међународна ветеринарска потврда мора да буде оригинална, издата на дан отпреме пошиљке и то за једну врсту животиња или производа и за једног примаоца и оверена на прописан начин, обележена серијским бројем, обавезно писана на српском језику и језику земље порекла, а за пошиљке у провозу може бити писана и на енглеском и на другим језицима који су службено прихваћени у међународном промету.

Издавање увозних дозвола и дозвола за провоз

Члан 124.

Министарство издаје увозне дозволе односно дозволе за провоз пошиљки животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње и пратећих предмета.

Увозном односно дозволом за провоз прописују се ветеринарско-санитарне мере за увоз и провоз пошиљака из става 1. овог члана којом се утврђује да не постоје сметње за увоз и провоз тих пошиљака, у складу са одредбама овог закона.

Увозна односно дозвола за провоз из става 1. овог члана издаје се:

- 1) ако увоз животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње и пратећих предмета није забрањен због здравственог стања животиња у земљи извозници односно земљи провоза;
- 2) ако не постоји ризик по здравље животиња и здравље људи.

Анализом ризика из става 3. тачка 2. овог члана утврђује се:

- 1) намена за коју ће се користити производи животињског порекла, храна животињског порекла или храна за животиње;
- 2) географске и друге карактеристике земље извознице односно земље провоза које утичу на појаву, ширење и опстанак болести;
- 3) постојање подручја без заразних болести животиња;
- 4) истоветност у раду ветеринарске службе земље извознице и ветеринарске службе у Републици;
- 5) истоветност мера у Републици и земљи извозници односно у земљи провоза на сузбијању заразних болести животиња.

Дозволом за увоз може се одредити да се накнадно спроведе лабораторијско и дијагностичко испитивање животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње и пратећих предмета.

Ако се ветеринарско-санитарном контролом утврди да су претходне пошиљке из земље извознице односно из одређеног објекта порекла биле безбедне за употребу и праћене исправним међународним ветеринарским потврдама, дозвола за увоз и промет издаје се без лабораторијске контроле пошиљки производа животињског порекла, хране животињског порекла или хране за животиње.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана дозвола за увоз и промет није потребна за одређене пошиљке производа животињског порекла.

Министар одређује пошиљке производа животињског порекла из става 7. овог члана.

Опасност од уношења заразне болести у Републику

Члан 125.

Ако постоји ризик да се на територију Републике унесе заразна болест која се обавезно пријављује или да се пренесе увозом или провозом пошиљке, министар може да:

- 1) забрани или ограничи увоз, извоз или провоз животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње и пратећих предмета;
- 2) нареди контролу промета животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње и пратећих предмета на угроженим граничним подручјима, укључујући путеве, мостове, трајекте;
- 3) нареди у угроженим подручјима дезинфекцију лица и возила која прелазе границу Републике.

Забрана увоза

Члан 126.

Забрањен је увоз живих микроорганизама патогених за животиње.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, Министарство може да изда дозволу за увоз живих микроорганизама патогених за животиње искључиво за научноистраживачке сврхе.

Увоз егзотичних животиња

Члан 127.

За увоз егзотичних животиња или животиња којих нема на територији Републике увозник, када је то прописано одговарајућим међународним уговорима и конвенцијама, прибавља дозволу од органа земље извознице надлежног за заштиту природних ресурса, којом се дозвољава извоз таквих животиња, а увозну дозволу за ове животиње издаје и министарство надлежно за послове заштите животне средине.

Ветеринарско-санитарна контрола увоза, извоза и провоза пошиљака на граници

Члан 128.

Увоз, извоз и провоз животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње, лекова и медицинских средстава за употребу у ветерини и пратећих предмета, подлеже обавезној ветеринарско-санитарној контроли на граници.

За увоз и провоз пошиљака из става 1. овог члана неће се издати дозвола ако:

- 1) у земљи извозници или земљама кроз које се пошиљка провози постоји заразна болест која се обавезно пријављује;

2) се ветеринарско-санитарном контролом на граници утврди да пошиљка не одговара наводима у међународној ветеринарској потврди.

Гранични ветеринарски инспектор је дужан да о забрани увоза обавести Министарство, које о томе обавештава надлежни орган државе извознице односно последњу земљу провоза.

Одобравање увоза или провоза

Члан 129.

Царински орган не може да предузима радње предвиђене правилима одговарајућег царинског поступка за пошиљке животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње, лекова и медицинских средстава за употребу у ветерини и пратећих предмета, пре него што гранични ветеринарски инспектор утврди да нема ветеринарско-санитарних сметњи за увоз, извоз или провоз такве пошиљке и на одговарајући начин обележи међународну ветеринарску потврду.

Царински орган не може да оцарини пошиљку животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње и пратећих предмета у случају из става 1. овог члана, ако се из пошиљке узимају узорци како би се установило да нема присуства болести и да је пошиљка безбедна за здравље животиња и људи.

Гранични ветеринарски инспектор дозвољава улазак пошиљке до одређеног одредишта у Републици и издаје писано упутство којим се забрањује промет пошиљке животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла или хране за животиње до добијања налаза овлашћене лабораторије којим се потврђује безбедност пошиљке по здравље животиња и људи.

Карантин за увезене животиње

Члан 130.

Увезене животиње, јаја за приплод и репродуктивни материјал животиња могу да се ставе у карантин ради утврђивања њиховог здравственог стања.

Министар прописује место и дужину трајања карантина у зависности од врсте животиња, као и поступак и мере које ће се примењивати у карантину.

Животиње које се увозе ради учествовања на спортским такмичењима, вежбама, изложбама и сајмовима, пси и мачке који се привремено увозе на период не дужи од 30 дана, као и животиње које се увозе ради клања, не морају бити у карантину, ако је епизоотиолошка ситуација у земљи извознице таква да не прети опасност од уношења заразних болести животиња.

Животиње из става 3. овог члана увезене ради клања морају се заклати најкасније три дана после уласка у земљу у кланицама које су регистроване у складу са чланом 73. овог закона.

Члан 131.

Трошкове настале због примене мера при увозу, извозу и провозу пошиљака из члана 130. овог закона, трошкове карантина и продуженог карантина, трошкове настале применом мера у карантину, као и трошкове настале задржавањем, враћањем, пренаменом и уништавањем пошиљке плаћа увозник или извозник.

Слободне зоне

Члан 132.

За пошиљке животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње и пратећих предмета, који су намењени слободним зонама или царинским складиштима примењују се исти поступци ветеринарско-санитарне контроле на граници, као и за увозне пошиљке.

Производи животињског порекла, храна животињског порекла и храна за животиње се складиште, пакују, прерађују и обрађују у слободним зонама или царинским складиштима под ветеринарско-санитарном контролом коју врши ветеринарски инспектор.

Услови за извоз пошиљке

Члан 133.

Пошиљке животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње и пратећих предмета који се извозе морају да имају:

1) оригиналну међународну ветеринарску потврду издату од надлежног ветеринарског инспектора којом се потврђује да нема симптома болести и да је безбедна за исхрану људи;

2) документе или бити означене на начин тако да се може утврдити објекат из којег потичу.

На извоз угрожених и заштићених врста дивље фауне примењују се прописи о заштити животне средине.

Издавање међународних ветеринарских потврда за извозне пошиљке

Члан 134.

За извозне пошиљке животиња и производа животињског порекла издаје се оригинална међународна ветеринарска потврда којом се потврђује да пошиљка испуњава услове државе увоза, а за храну животињског порекла да је та храна безбедна за исхрану људи.

Надлежни ветеринарски инспектор издаје међународну ветеринарску потврду из става 1. овог члана приликом утовара у месту порекла пошиљке, а гранични ветеринарски инспектор на граници је оверава приликом изласка пошиљке преко граничног прелаза.

Међународна ветеринарска потврда из става 1. овог члана издаје се на штампаном обрасцу у складу са одговарајућим међународним стандардима или у складу са обрасцем који прописује земља увозница.

Министар прописује ближе услове из ст. 1. и 2. овог члана и образац међународне ветеринарске потврде.

XII. ЗАШТИТА ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

Општи услови заштите животне средине

Члан 135.

Сва лица дужна су да примењују мере ради заштите животне средине од штетних утицаја повезаних са узгојем, држањем и прометом животиња, са производњом и прометом производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње и отпадака животињског порекла, као и приликом спречавања појаве, ширења, сузбијања и искорењивања заразне болести животиња.

Сва лица дужна су да поступају са отпадима животињског порекла, као и са излучевинама животиња, отпадом и отпадним водама у складу са условима и прописима донетим на основу овог закона и прописима донетим на основу закона којим се уређује заштита животне средине.

Лица која се баве делатностима које стварају отпатке животињског порекла дужна су да обезбеде пренос отпадака до најближег објекта за сакупљање отпадака или до објекта у коме се отпаци прерађују или уништавају на нешкодљив начин.

Угинуће животиње држане у комерцијалне сврхе

Члан 136.

Забрањено је бацати лешеве животиња у реке или друге водене токове или одводе или их остављати на путевима, отвореном простору, у шумама или на другом месту.

Власници и држаоци животиња дужни су да пријаве угинуће животиње зоохигијенској служби и да се придржавају свих упутстава које је ова служба издала у вези са одлагањем лешева.

Када се сумња да је животиња угинула од заразне болести која се обавезно пријављује, ветеринар или ветеринарски инспектор узима патолошки материјал и шаље га на испитивање ради установљавања узрока угинућа.

Зоохигијенска служба је дужна, када је то потребно, да обезбеди превоз леша са места угинућа до објекта за преглед лешева или за сакупљање, прераду или уништење, као и да обезбеди дезинфекцију места угинућа, возила и опреме.

Одлагање лешева у изузетним случајевима

Члан 137.

У изузетним случајевима лешеви животиња се закопавају или спаљују на сточном гробљу или јами гробници која испуњава прописане услове.

Када се сумња да је животиња угинула од заразне болести потребно је за угинулу животињу утврдити узрок угинућа.

Министар прописује ближе услове за сточна гробља и јаме гробнице, као и начин закопавања и спаљивања лешева животиња.

XIII. ЗАШТИТА ДОБРОБИТИ ЖИВОТИЊА

Опште и посебне мере заштите добробити животиња

Члан 138.

Забрањено је злоупотребљавати или мучити животиње.

Власници и држаоци животиња морају се односити према својим животињама на хуман начин и штитити их од патње и бола тако што ће без одлагања обезбедити одговарајућу ветеринарску помоћ.

Током транспорта и клања, животиње не смеју бити изложене лошем поступању или патњи.

Објекти у којима се држе животиње морају бити уређени и опремљени на начин којим се обезбеђује задовољавање биолошких потреба животиња у зависности од врсте и категорије животиња.

Научноистраживачке експерименте на животињама могу да изводе само стручна лица у ветеринарским, медицинским, фармацеутским и другим научним установама, а током експеримената животиње не смеју бити изложене лошем поступању или патњи.

Забрањено је организовати, финансирати или бити домаћин борбе између животиња исте или различитих врста.

XIV. СТРУЧНО УСАВРШАВАЊЕ

Члан 139.

Ветеринари и ветеринарски техничари имају право и обавезу на стручно усавршавање.

Ветеринари запослени у Министарству се усавршавају и подлежу прописаној провери знања у оквиру програма које доноси Министарство.

Остали ветеринари се усавршавају и подлежу прописаној провери знања у оквиру програма које доноси Комора у сарадњи са Министарством.

Обуку ветеринара запослених у ветеринарским организацијама у вези са откривањем и пријављивањем нарочито опасних заразних болести са листе OIE, као и еозотичких болести организује и спроводи Министарство.

XV. СРЕДСТВА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ МЕРА ЗДРАВСТВЕНЕ ЗАШТИТЕ ЖИВОТИЊА

Члан 140.

Средства за спровођење мера здравствене заштите животиња обезбеђују се од:

- 1) накнаде за издавање уверења о здравственом стању животиња;
- 2) накнаде за извршене прегледе при утовару, претовару и истовару пошиљке животиња, хране животињског порекла, хране за животиње, осим конзерви, производа животињског порекла и отпадака, која се отпрема унутар и ван епизоотиолошке јединице;
- 3) накнаде за извршене ветеринарско-санитарне прегледе објеката;
- 4) накнаде за извршене ветеринарско-санитарне прегледе животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње и отпадака животињског порекла у производњи и промету;
- 5) накнаде за обележавање и евиденцију животиња;
- 6) накнаде за обележавање и евиденцију паса односно евиденцију мачака;
- 7) накнаде за извршене ветеринарско-санитарне прегледе пошиљки у међународном промету.

За спречавање, откривање, сузбијање и искорењивање заразних болести животиња средства се обезбеђују у буџету Републике.

Средства остварена од накнада из става 1. овог члана приход су Републике и воде се на посебном рачуну у буџету Републике, осим средстава остварених од накнада из тач. 1), 2), 4), 5) и 6) овог члана која су у висини од 50% приход буџета Републике, а у висини од 50% приход овлашћене ветеринарске станице.

Висину накнада из става 1. овог члана утврђује Влада.

Члан 141.

Средства из члана 140. овог закона користе се за спровођење мера здравствене заштите животиња.

Распоред средстава из става 1. овог члана која се обезбеђују у буџету Републике утврђује Министарство у складу са Програмом мера и посебним програмима.

Члан 142.

Трошкове управног поступка сноси подносилац захтева, и то за:

- 1) издавање решења о испуњености ветеринарско-санитарних услова за објекте из члана 72. овог закона;
- 2) издавање решења о дозволи за увоз односно провоз пошиљке;
- 3) упис у Регистар правних лица за обављање ветеринарске делатности;
- 4) упис у Регистар предузетника који обављају послове ветеринарске делатности;
- 5) упис у Регистар извозних објеката;
- 6) упис у Регистар објеката и доделе ветеринарског контролног броја.

Средства из става 1. овог члана подносилац захтева уплаћује на одговарајући рачун за уплату јавних прихода буџета Републике.

Висина трошкова утврђује се у складу са прописима о накнадама трошкова у управном поступку.

XVI. НАДЗОР

Члан 143.

Министарство врши надзор над применом одредаба овог закона и прописа донетих на основу овог закона.

Министарство врши инспекцијски надзор преко ветеринарских инспектора и граничних ветеринарских инспектора.

Послове ветеринарског инспектора може да обавља дипломирани ветеринар са најмање три године радног искуства и положеним стручним испитом.

Послове граничног ветеринарског инспектора може да обавља дипломирани ветеринар са најмање пет година радног искуства и положеним стручним испитом.

Члан 144.

Привредно друштво односно предузеће, друго правно лице и предузетник који подлеже надзору из чл. 146, 147, 150. и 151. овог закона дужно је да инспектору омогући вршење инспекцијског надзора и да му без одлагања стави на увид и располагање потребну документацију и друге доказе и изјасни се о чињеницама које су од значаја за вршење надзора.

Члан 145.

У обављању послова инспекцијског надзора ветеринарски инспектор и гранични ветеринарски инспектор мора да има легитимацију којом се доказује својство ветеринарског инспектора односно ветеринарског граничног инспектора.

За време обављања послова ветеринарске инспекције на граници или у другим местима у којима се врши царињење, гранични ветеринарски инспектор поред легитимације из става 1. овог члана, мора да има и знак којим се доказује својство граничног ветеринарског инспектора.

Гранични ветеринарски инспектор обавља послове ветеринарског надзора у прописаном службеном оделу.

Министарство води евиденцију о легитимацији ветеринарског инспектора и легитимацији и знаку граничног ветеринарског инспектора.

Министар ближе прописује образац и садржину легитимације ветеринарског инспектора и граничног ветеринарског инспектора, изглед знака и службеног одела граничног ветеринарског инспектора, као и начин вођења евиденције о издатим легитимацијама ветеринарског инспектора и легитимацијама и знацима граничног ветеринарског инспектора.

Члан 146.

У вршењу послова инспекцијског надзора ветеринарски инспектор има право и дужност да проверава:

- 1) да ли власници и држаоци животиња спроводе прописане мере у складу са чланом 6. овог закона;
- 2) да ли су ветеринарске организације уписане у Регистар правних лица за обављање ветеринарске делатности;
- 3) испуњеност услова из члана 8. ст. 4. и 5. овог закона;
- 4) да ли ветеринарска служба у привредном друштву односно другом правном лицу које се бави узгојом стоке и сточарском производњом испуњава услове из члана 17. овог закона;
- 5) да ли ветеринарска аптека односно ветеринарска амбуланта коју је основао ветеринар који није у радном односу испуњава услове из члана 16. односно из члана 19. овог закона;
- 6) да ли је ветеринарска амбуланта односно ветеринарска аптека из члана 11. овог закона уписана у Регистар предузетника који обављају послове ветеринарске делатности;
- 7) да ли су субјекти који обављају ветеринарску делатност у хитним и другим неодложним потребама пружања ветеринарске помоћи и услуга обезбедили радно време сагласно члану 36. овог закона;
- 8) спровођење мера здравствене заштите животиња код правних лица, као и код држаоца и власника животиња;
- 9) спровођење посебних програма здравствене заштите животиња;
- 10) да ли има HACCP програм;

11) испуњеност ветеринарско-санитарних услова у објектима из члана 72. овог закона;

12) упис објеката из члана 72. овог закона у Регистар објеката и Регистар извозних објеката;

13) регистрацију газдинстава и обележавање и евиденцију животиња у складу са одредбама овог закона, као и вођење евиденције о куповини и продаји животиња, пријављивање промене локације ради пријаве и одјаве из Централне базе;

14) рад овлашћене ветеринарске станице односно амбуланте и ветеринарске службе у поступку обележавања животиња и вођења евиденције о обележеним животињама;

15) производњу и промет животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње и отпадака;

16) издавање уверења о здравственом стању животиња, као и вођење евиденције о издатим уверењима;

17) техничке и хигијенске услове превозних средстава којима се обавља превоз животиња, производа животињског порекла и отпадака животињског порекла, као и ветеринарско-санитарне услове објеката у којима се врши утовар, претовар и истовар животиња током превоза;

18) да ли карантин испуњава услове из члана 98. став 2. овог закона;

19) да ли се врши ветеринарско-санитарна контрола дивљачи после хватања или одстрела;

20) здравствено стање животиња, безбедност хране животињског порекла за људску употребу и здравствено хигијенску и квалитативну исправност производа животињског порекла и хране за животиње;

21) начин држања, ускладиштења и стручне употребе средстава за дезинфекцију, дезинсекцију и дератизацију;

22) да ли се врши ветеринарско-санитарна контрола у објектима за сакупљање, прераду и уништавање лешева животиња и других отпадака;

24) да ли се врши нешкодљиво уклањање и превоз отпадака од места производње до објекта за сакупљање, прераду и уништавање;

25) чување прописане документације у складу са овим законом;

26) сировине и производно технолошки процес за производе намењене извозу, у складу са посебним захтевима земаља увозница;

27) обрачун накнаде за извршени ветеринарско-санитарни преглед пошиљке у производњи и промету;

28) извршавање мера по овом закону.

Члан 147.

У вршењу послова из члана 146. овог закона ветеринарски инспектор је овлашћен и дужан да:

1) нареди мере за отклањање, спречавање, сузбијање и искорењивање заразних, паразитских и узгојних болести животиња у сумњивом односно зараженом дворишту;

2) нареди привремену обуставу изградње или реконструкције објекта односно привремено забрани употребу објекта који је изграђен или реконструисан противно прописаним ветеринарско-санитарним условима и одреди мере и рок за усклађивање радова односно објекта са овим условима;

3) забрани производњу и промет животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла и отпадака животињског порекла којима се могу пренети заразне болести животиња односно угрозити здравље људи;

4) нареди одузимање, клање или убијање животиња у промету, уништење односно уништи производе животињског порекла, храну животињског порекла, храну за животиње и отпатке животињског порекла у производњи и промету односно нареди коришћење за друге намене;

5) нареди отклањање недостатака односно привремено забрани употребу просторија, опреме и објеката, а може изрећи и меру забране обављања делатности у објектима из члана 72. овог закона док се не отклоне утврђени недостаци;

6) нареди друге мере и предузме друге радње, у складу са овим законом.

Мере из става 1. овог члана налажу се решењем ветеринарског инспектора у управном поступку.

Члан 148.

Ветеринарска станица која испуњава услове из члана 17. овог закона може обављати поједине стручне послове ветеринарске инспекције и то:

1) ветеринарско-санитарни преглед животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла и хране за животиње у унутрашњем промету;

2) ветеринарско-санитарни преглед животиња одређених за клање, меса и производа животињског порекла пре стављања у промет;

3) ветеринарско-санитарни преглед превозних средстава којима се обавља превоз животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње и отпадака животињског порекла у унутрашњем промету;

4) издавања уверења о статусу газдинства слободног од одређене заразне болести.

Ветеринарска станица не може обављати стручне послове из става 1. овог члана у односу на сопствене животиње, производе животињског порекла, храну животињског порекла, храну за животиње, отпатке животињског порекла и сопствена превозна средства.

Испуњеност услова за обављање послова из става 1. овог члана утврђује министар.

Решење о испуњености услова за обављање послова из става 1. овог члана објављује се у "Службеном гласнику Републике Србије".

Лице које обавља стручне послове ветеринарске инспекције мора имати овлашћење које издаје Министарство.

Члан 149.

Кад ветеринарски инспектор посумња у ветеринарско-санитарну, здравствену или квалитативну исправност производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње и воде за напајање животиња, као и ветеринарско-санитарну исправност репродуктивног материјала, а не може то сам да утврди или ако произвођач односно странка то изричито захтева узеће потребан број узорака на прописан начин и доставити овлашћеној лабораторији на испитивање (анализу).

Странка је дужна да ветеринарском инспектору стави бесплатно на располагање потребне количине узорака ради лабораторијског испитивања.

Странка незадовољна резултатом анализе може тражити суперанализу узорка узетог у исто време и на исти начин у року од три дана од дана обавештавања о резултатима анализе.

Трошкове анализе и суперанализе свих узорака сноси странка од које је узорак узет ако се у коначном поступку утврди да не одговара прописаним својствима. Ако узорак одговара прописаним својствима, трошкови лабораторијских анализа падају на терет средстава за здравствену заштиту животиња, изузев трошкова испитивања здравствене исправности сировина и производа животињског порекла које сноси странка од које је узет узорак.

Члан 150.

У вршењу ветеринарског надзора гранични ветеринарски инспектор има право и дужност да:

1) врши ветеринарско-санитарну контролу пошиљака при увозу, провозу и извозу животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње, лекова и медицинских средстава за употребу у ветерини, отпадака животињског порекла и пратећих предмета;

2) врши испитивање пошиљки животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње, отпадака и пратећих предмета које се увозе ради утврђивања њиховог здравственог стања;

3) врши контролу међународних ветеринарских потврда о здравственом стању пошиљки које се увозе;

4) узима узорке пошиљки производа животињског порекла, хране животињског порекла и хране за животиње без накнаде ради испитивања њихове ветеринарско-санитарне исправности.

Члан 151.

У вршењу послова из члана 150. овог закона гранични ветеринарски инспектор је овлашћен и дужан да:

1) забрани увоз, извоз или провоз пошиљки животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње и отпадака животињског порекла ако пошиљка не одговара прописаним условима, ако приликом прегледа утврди да је пошиљка заражена, сумњива или ако потиче из зараженог подручја или ако утврди да пошиљка није снабдевена међународном ветеринарском потврдом о здравственом стању пошиљке;

2) одобрава увоз, извоз и провоз пошиљки животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње, лекова и медицинских средстава за употребу у ветерини, отпадака и пратећих предмета;

3) привремено забрани увоз, извоз и провоз пошиљака животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње, лекова и медицинских средстава за употребу у ветерини, отпадака животињског порекла и пратећих предмета ако треба да се отклоне недостаци на пошиљци или исправи која је прати;

4) нареди ускладиштење пошиљки животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње и отпадака животињског порекла ако треба испитати здравствено стање пошиљке;

5) одузме или уништи производ животињског порекла од лица која прелазе државну границу ако је таква мера предвиђена посебним прописима;

6) нареди предузимање и других мера за заштиту животиња у складу са овим законом и обавезама по међународним уговорима о здравственој заштити животиња.

Мере из става 1. овог члана налажу се решењем граничног ветеринарског инспектора у управном поступку.

Члан 152.

Министар прописује начин узимања узорака производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње и отпадака ради испитивања њихове ветеринарско-санитарне исправности и начин одузимања и уништавања производа животињског порекла, хране животињског порекла и хране за животиње.

Члан 153.

Против решења ветеринарског инспектора односно граничног ветеринарског инспектора може се изјавити жалба министру у року од осам дана од дана достављања решења.

Жалба не одлаже извршење решења.

По жалби против првостепеног решења ветеринарског инспектора односно граничног ветеринарског инспектора решава министар.

Решење министра је коначно.

XVII. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 154.

Ко свесно прикрива постојање сумње да су животиње оболеле од заразне болести или не пријави такву сумњу ветеринару или ветеринарском инспектору, па услед тога наступи ширење заразне болести и угинуће животиња, казниће се за кривично дело затвора до једне године (члан 61. став 2. тачка 1).

Члан 155.

Лице које се у смислу овог закона не сматра ветеринарским радником, а обавља ветеринарску делатност казниће се за кривично дело затвором до једне године (члан 32).

Члан 156.

Новчаном казном од 300.000 до 3.000.000 динара казниће се за привредни преступ привредно друштво или друго правно лице ако:

- 1) обавља ветеринарску делатност, а није уписано у Регистар правних лица за обављање ветеринарске делатности (члан 8. став 1);
- 2) врши ветеринарску делатност, а не испуњава услове из члана 10. став 2, члана 16. став 3, члана 17. став 3, члана 18. став 2, члана 19. став 5, члана 20. став 2, члана 26. ст. 1. и 2. и члана 28. ст. 1. и 2. овог закона;
- 3) обавља послове за које није овлашћен у складу са овим законом (члан 16. став 2, члан 17. став 2, члан 21. став 2. и члан 148);
- 4) не омогући спровођење Програма мера (члан 55. став 1);
- 5) не поступи или у одређеном року не поступи по наредби надлежног органа за спровођење мера из чл. 59, 60, 64. и 66. овог закона;
- 6) не предузме мере у случају сумње да су животиње оболеле од заразне болести па услед тога наступи ширење заразе (члан 61. став 2. тач. 2) до 5);
- 7) изгради, реконструише односно користи објекат, а не испуњава ветеринарско-санитарне услове (члан 72. став 2);
- 8) обавља делатност из члана 72. став 2. овог закона, а није уписано у Регистар објеката (члан 73);
- 9) користи извозни контролни број, а не испуњава прописане услове из члана 78. став 1. овог закона;
- 10) извози животиње, производе животињског порекла, храну животињског порекла и храну за животиње из објеката који нису регистровани за извоз (члан 79);
- 11) животиње набављене у земљи смешта у објекте за узгој и држање, а није извршен њихов ветеринарско-санитарни преглед (члан 98. став 1);
- 12) обавља дезинфекцију, дезинсекцију и дератизацију, а не испуњава услове из члана 116. став 1. овог закона;
- 13) увезене животиње, јаја за приплод и репродуктивни материјал животиња не држи у карантину када је карантин одређен у смислу члана 130. ст. 1. и 2. овог закона;
- 14) не поступи по решењу инспектора у складу са овим законом.

За привредни преступ из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 50.000 до 200.000 динара и одговорно лице у привредном друштву или другом правном лицу.

За радње из става 1. овог члана поред новчане казне може се изрећи и заштитна мера забране обављања одређених делатности за правно лице и одговорном лицу да врши одређене дужности у трајању од једне године до десет година.

Члан 157.

Новчаном казном од 200.000 до 1.500.000 динара казниће се за привредни преступ привредно друштво или друго правно лице ако:

1) не врши или на прописан начин не врши послове из члана 15. став 3, чл. 25. и 27, члана 29. став 1. и члана 30. овог закона;

2) ветеринар и ветеринарски техничар са IV степеном стручне спреме самостално обавља послове здравствене заштите животиња без положеног стручног испита, а по истеку једне године од обављања приправничког стажа (члан 33. став 3);

3) не изда уверење о здравственом стању у складу са чланом 93. став 2. овог закона;

4) врши утовар, претовар и истовар пошиљке животиња и отпадака животињског порекла односно хране животињског порекла, осим конзерви и хране за животиње, без извршеног ветеринарско-санитарног прегледа тих пошиљки (члан 95. ст. 1. и 2);

5) врши утовар, претовар и истовар животиња током превоза у објектима који не испуњавају ветеринарско-санитарне услове за ту врсту објеката (члан 96. став 3);

6) врши продају животиња на сточним пијацама и откупним местима која не испуњавају ветеринарско-санитарне услове (члан 97. став 1);

7) врши клање животиња односно принудно клање животиња без извршене ветеринарско-санитарне контроле (члан 102. ст. 1, 3. и 5);

8) привремено не складишти дивљач односно лешеве дивљачи односно не обезбеди њихову ветеринарско-санитарну контролу (члан 104. ст. 1. и 2);

9) производи, ставља у промет или користи храну за животиње и храну животињског порекла односно стави со у промет за исхрану животиња супротно члану 111. ст. 2, 3. и 4. овог закона;

10) не врши систематско праћење здравственог стања и репродуктивне способности животиња и произведеног репродуктивног материјала (члан 113. став 1);

11) не обавештава Министарство о свакој сумњи или појави заразне болести животиња за репродукцију (члан 114. став 2);

12) врши промет, увоз или извоз семена за вештачко осемењавање, јајних ћелија и оплођених јајних ћелија супротно одредби члана 115. овог закона;

13) ван одређених граничних прелаза или без ветеринарско-санитарног прегледа увезе, извезе или провезе пошиљке животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње и отпатке животињског порекла (члан 120. ст. 1. и 2);

14) врши увоз или провоз пошиљке животиња, производа животињског порекла и хране за животиње односно пошиљке хране животињског порекла супротно одредбама члана 122. овог закона;

15) врши увоз односно провоз пошиљке животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње и пратећих предмета без увозне односно дозволе за провоз (члан 124. став 1);

16) врши увоз односно провоз пошиљке животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње и пратећих предмета супротно одредби члана 128. став 2. овог закона;

17) не поступи по решењу инспектора у складу са овим законом.

За привредни преступ из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 30.000 до 100.000 динара и одговорно лице у привредном друштву или другом правном лицу.

За радње из става 1. овог члана поред новчане казне може се изрећи и заштитна мера забране обављања одређених делатности за правно лице и одговорном лицу да врши одређене дужности у трајању од шест месеци до десет година.

Члан 158.

Новчаном казном од 100.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај привредно друштво или друго правно лице ако:

1) не води евиденцију о куповини и продаји животиња ради праћења њиховог кретања (члан 6. тачка 8);

2) не чува прописану документацију, копију рецепата ветеринарских лекова и потврде о вакцинацији животиња у складу са чланом 6. тач. 10) и 11) овог закона;

3) псе не обележи трајно у складу са посебним прописом (члан 56. став 2);

4) не води евиденцију о пријему и употреби ветеринарских лекова и медицинских средстава, а извештај о употребљеним ветеринарским лековима не доставља Министарству (члан 57. став 2);

5) не омогући ветеринарској станици или ветеринарској амбуланти узимање потребног материјала за лабораторијско испитивање (члан 61. став 2. тачка 6);

6) обавља делатност клања животиња, производњу и промет хране животињског порекла и хране за животиње, сакупљање, прераду и уништавање отпадака, а нема НАССР програм односно одговорно лице за спровођење програма (члан 82);

7) држи односно ставља у промет односно увози животињу која није обележена и евидентирана на прописан начин (члан 84. став 1);

8) у случају угинућа животиње не преда пасош овлашћеном обележивачу (члан 89. став 2);

9) не унесе у пасош податке о приспећу животиња на газдинство (члан 90);

10) не обавести овлашћеног обележивача о оштећењу или нестанку пасоша у прописаном року (члан 91. став 1);

11) не води евиденцију о издатим уверењима о здравственом стању животиња (члан 93. став 4);

12) као нови власник животиње за купљену животињу одмах не изврши пренос уверења о здравственом стању животиње на своје име (члан 93. став 8).

13) врши превоз животиња возилима која не испуњавају техничке и хигијенске услове и која нису евидентирани у Министарству (члан 96. став 1);

14) на захтев ветеринарског инспектора одбије да стави на увид уверење о здравственом стању животиње, као и потврду о здравственом стању животиње у промету (члан 96. став 2);

15) обавља организовану продају животиња изван регистрованог објекта (члан 97. став 2);

16) поступи супротно одредби члана 98. став 2. овог закона;

17) обавља послове из члана 100. став 1. овог закона, а нема дозволу Министарства;

18) не води податке и не чува их у складу са чланом 103. ст. 1. и 2. овог закона;

19) продаје храну животињског порекла ван продајног места (члан 105. став 2);

20) храну животињског порекла у промету не обележи на прописан начин (члан 106. ст. 1. и 2);

21) врши промет кожа супротно одредби члана 109. став 1. овог закона;

22) не води евиденцију и не чува је у складу са чланом 109. став 2. и чланом 110. став 1. овог закона;

23) при откупу, промету и преради коже не поступи по одредбама члана 109. ст. 3. и 5. овог закона;

24) не достави овлашћеној лабораторији узорке кожа за преглед на бедреницу (члан 109. став 4);

25) објекат за производњу и промет хране за животиње који користе месно, месно-коштано и коштано брашно или масти од преживара не испуњава услове из члана 110. став 2. овог закона;

26) не води евиденцију о производњи, складиштењу и стављању у промет репродуктивног материјала и не чува је у складу са чланом 112. став 2. овог закона;

27) врши промет репродуктивног материјала супротно одредби члана 112. став 3. овог закона;

28) не води евиденцију о резултатима систематског праћења у складу са чланом 113. став 2. овог закона;

29) врши увоз живих микроорганизама патогених за животиње (члан 126. став 1);

30) не обезбеди пренос отпадака животињског порекла из сопственог објекта до најближег објекта за прикупљање и прераду (члан 135. став 3);

31) баца лешеве у реке или друге водене токове, оставља их на путевима, отвореном простору, у шупама или на другом месту, не пријави угинуће овлашћеном ветеринарском инспектору (члан 136. ст. 1. и 2);

32) злоупотребљава или мучи животиње односно не врши заштиту животиња од патње и бола (члан 138. ст. 1. и 2);

33) организује, финансира или је домаћин борбе између животиња исте или различите врсте (члан 138. став 6);

34) ветеринарском инспектору не стави бесплатно на располагање потребне количине узорака (члан 149. став 2);

35) не поступи по решењу инспектора у складу са овим законом.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 10.000 до 50.000 динара и одговорно лице у привредном друштву или другом правном лицу.

Члан 159.

Новчаном казном од 50.000 до 500.000 динара казниће се за прекршај предузетник ако:

1) обавља ветеринарску делатност, а није уписан у Регистар предузетника који обављају послове ветеринарске делатности (члан 11. ст. 1. и 2);

2) врши ветеринарску делатност, а не испуњава услове из члана 16. став 3. тачка 2) односно члана 19. став 5. тачка 2) овог закона;

3) производи млеко и производе од млека у домаћинству који су намењени за јавну потрошњу у објектима који не испуњавају ветеринарско-санитарне услове (члан 108).

Новчаном казном из става 1. овог члана казниће се за прекршај предузетник и ако учини радње из члана 156. став 1. тач. 4) до 13), члана 157. став 1. тач. 4), 6), 7), 9), 11) и тач. 16) до 19) и члана 158. став 1. тач. 1) и 2), тач. 6) до 9), тач. 12) до 21), тач. 23) до 25) и тач. 30) до 35).

Члан 160.

Новчаном казном од 5.000 до 50.000 динара казниће се за прекршај физичко лице ако производи млеко и производе од млека у домаћинству, који су намењени за јавну потрошњу, у објектима који не испуњавају ветеринарско-санитарне услове (члан 108).

Новчаном казном из става 1. овог члана казниће се за прекршај физичко лице ако учини радње из члана 156. став 1. тач. 4) до 7) и тачка 11), члана 157. став 1. тач. 4), 6), 7), 9) и тач. 12) до 16) и члана 158. став 1. тач. 1), 2), 5), 6), 8), тач. 12) до 17) и тач. 29) до 35).

XVIII. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 161.

Даном ступања на снагу овог закона јавне ветеринарске службе, и то: ветеринарске станице и центри за репродукцију животиња основани Законом о здравственој заштити животиња ("Службени гласник РС", бр. 37/91, 50/92, 33/93, 52/93, 53/95, 52/96 и 25/00), настављају да раде на начин и под условима под којима су уписани у судски регистар, а своју организацију, рад и пословање ускладиће са одредбама овог закона најкасније у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Изузетно од става 1. овог члана Специјалистичко ветеринарски центар за репродукцију и вештачко осемењавање "Ниш" из Ниша, наставиће са радом као јавна служба на начин и под условима под којима је уписан у судски регистар.

Влада ће донети акт о оснивању субјекта из става 2. овог члана у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 162.

Даном ступања на снагу овог закона приватне ветеринарске станице, ветеринарске амбуланте и ветеринарске апотеке дужне су да своју организацију, рад и пословање ускладе са одредбама овог закона најкасније у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 163.

Даном ступања на снагу овог закона правно лице које се бави узгојом стоке и сточарском производњом, а има организовану ветеринарску службу за сопствене потребе дужно је да своју организацију, рад и пословање усклади са одредбама овог закона најкасније у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 164.

Ветеринарско специјалистички институт "Панчево" из Панчева, Ветеринарско специјалистички институт "Зрењанин" из Зрењанина, Ветеринарско специјалистички институт "Суботица" из Суботице, Ветеринарско специјалистички институт "Сомбор" из Сомбора, Ветеринарско специјалистички институт "Краљево" из Краљева, Ветеринарско специјалистички институт "Зајечар" из Зајечара, Ветеринарско специјалистички институт "Ниш" из Ниша, Ветеринарско специјалистички институт "Шабац" из Шапца, Ветеринарско специјалистички институт "Јагодина" из Јагодине, Ветеринарско специјалистички институт "Пожаревац" из Пожаревца, Научни институт за ветеринарство Србије из Београда и Научни институт за ветеринарство "Нови Сад" из Новог Сада основани Законом о здравственој заштити животиња ("Службени гласник РС", бр. 37/91, 50/92, 33/93, 52/93, 53/95, 52/96 и 25/00), до доношења акта Владе о оснивању наставиће да раде као јавне службе.

Члан 165.

Приватизација јавне ветеринарске службе, и то: ветеринарских станица и центара за репродукцију животиња основаних Законом о здравственој заштити животиња ("Службени гласник РС", бр. 37/91, 50/92, 33/93, 52/93, 53/95, 52/96 и 25/00), осим Специјалистичко ветеринарског центра за репродукцију и вештачко осемењавање "Ниш" из Ниша извршиће се на основу одлуке Владе у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 166.

Јавне ветеринарске службе основане Законом о здравственој заштити животиња ("Службени гласник РС", бр. 37/91, 50/92, 33/93, 52/93, 53/95, 52/96 и 25/00) и приватне ветеринарске станице до усклађености рада и пословања у складу са овим законом обављаће послове предвиђене Програмом мера.

Члан 167.

Ветеринарска комора почеће са радом у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Послове припреме за почетак рада Коморе врши Министарство.

Члан 168.

До доношења прописа на основу овлашћења из овог закона примењиваће се прописи донети на основу Закона о здравственој заштити животиња ("Службени гласник РС", бр. 37/91, 50/92, 33/93, 52/93, 53/95, 52/96 и 25/00) и Закона о здравственој заштити животиња од заразних болести које угрожавају целу земљу ("Службени лист СФРЈ", бр. 43/86 и 53/91), ако нису у супротности са овим законом.

Члан 169.

Даном ступања на снагу овог закона престају да важе:

1) Закон о здравственој заштити животиња ("Службени гласник РС", бр. 37/91, 50/92, 33/93, 52/93, 53/95, 52/96 и 25/00), осим одредаба чл. 49в, 49г, 49д и члана 49ђ став 1. тачка 2) тог закона и

2) Закон о здравственој заштити животиња од заразних болести које угрожавају целу земљу ("Службени лист СФРЈ", бр. 43/86 и 53/91).

Члан 170.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије", осим одредаба члана 82. овог закона које се примењују почев од 1. јануара 2009. године.

**ЗАРАЗНЕ БОЛЕСТИ ЖИВОТИЊА ОДРЕЂЕНЕ ЗООСАНИТАРНИМ
КОДЕКСОМ МЕЂУНАРОДНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ ЗА ЗАШТИТУ
ЗДРАВЉА ЖИВОТИЊА (ОИЕ)**

**Болести заједничке за више врста животиња
(Multiplespecies diseases)**

- 1) Бедреница (Антракс) - Anthrax
- 2) Ајесзкијева болест - Aujeszky`s disease
- 3) Ехинококоза (хидатидоза) - Echinococcosis/hydatidosis
- 4) Воденасто срце - Heartwater
- 5) Лептоспироза - Leptospirosis
- 6) Q-грозница - Q Fever
- 7) Беснило - Rabies
- 8) Паратуберкулоза - Paratuberculosis
- 9) Мијаза - *Cochlomya hominivorax* - New World screwworm
- 10) Мијаза - *Chrysomya bezziana* - Old World screwworm
- 11) Трихинелоза - Trichinellosis
- 12) Слинавка и шап - Foot and mouth disease
- 13) Везикуларни стоматитис - Vesicular stomatitis
- 14) Грозница долине Рифта - Rift Valley fever
- 15) Болест плавог језика - Bluetongue

**Болести говеда
(Cattle diseases)**

- 1) Анаплазмоза - Bovine anaplasmosis
- 2) Бабезиоза говеда - Bovine babesiosis
- 3) Бруцелоза говеда (*Brucella abortus*) - Bovine brucellosis
- 4) Говеђа генитална кампилобактериоза - Bovine genital
campilobacter
- 5) Говеђа туберкулоза (*Mycobacterium bovis*) - Bovine tuberculosis
- 6) Цистицеркоза - Bovine cysticercosis
- 7) Дерматофилоза - Bovine dermatophilosis
- 8) Ензоотска леукоза говеда - Enzootic bovine leukosis
- 9) Хеморагична септикемија - Haemorrhagic septicaemia
- 10) ИБР/ИПВ (инфективни ринотрахеитис/инфективни пустулозни
вулвовагинитис говеда) - Infectious bovine rinotracheitis
- 11) Тајлериоза - Theileriosis
- 12) Трихимонијаза - Trichomonosis
- 13) Трипаносомијаза - Trypanosomosis
- 14) Малигна катарална грозница - Malignant catarrhal fever
- 15) Спонгиоформна енцефалопатија говеда - Bovine spongioformne
encephalophy
- 16) Куга говеда - Rinderpest

- 17) Заразна плеуропнеумонија говеда - Contagious bovine pleuropneumonia

**Заразне болести оваца и коза
(Sheep and goat diseases)**

- 1) Инфекција brucellom ovis - Ovine epididymitis (Brucella ovis)
- 2) Бруцелоза оваца и коза - Мелитококоза - Caprine and ovine brucellosis (excluding B.ovis)
- 3) Артритис и енцефалитис коза - Caprine arthritis/encephalitis
- 4) Заразна агалакција коза и оваца - Contagious agalactia
- 5) Заразна плеуропнеумонија коза - Contagious caprine pleuropneumonia
- 6) Ензоотски побачај оваца - Enzootic abortion of ewes (ovine chlamydiosis)
- 7) Плућна аденоматоза оваца - Ovine pulmonary adenomatosis
- 8) Најроби болест оваца - Nairobi sheep disease

**Заразне болести копитара
(Equine diseases)**

- 1) Контагиозни метритис кобила -Contagious equine metritis
- 2) Полна зараза коња - Дурина - Dourine
- 3) Епизоотски лимфангитис (Афричка сакагија) - Epizootic lymphangitis
- 4) Амерички коњски енцефаломијелитис - Equine encephalomyelitis (Eastren and Western)
- 5) Инфективна анемија копитара - Equine infectious anaemia
- 6) Инфлуенца коња (вирус тип А) - Equine influenza
- 7) Пироплазмоза коња - Equine piroplasmosis
- 8) Вирусни ринопнеумонитис коња - Equine rhinopneumonitis
- 9) Сакагија - Maleus - Glanders
- 10) Богиње коња - Horse pox
- 11) Заразни артеритис коња - Equine viral arteritis
- 12) Јапански енцефалитис - Japanese encephalitis
- 13) Шуга коња - Horse mange
- 14) Трипаносомијаза - Сура - Surra (Trypanosoma evansi)
- 15) Венецуелски енцефалитис коња - Venezuelan equine encephalomyelitis
- 16) Куга коња - African horse sickness

**Заразне болести свиња
(Swine diseases)**

- 1) Атрофични ринитис свиња - Atrophic rhinitis of swine
- 2) Цистицеркоза свиња - Porcine cysticercosis
- 3) Бруцелоза свиња - Porcine brucellosis
- 4) Трансмисивни гастроентеритис свиња - Transmissible gastroenteritis

- 5) Заразна узетост свиња - Enterovirus encephalomyelitis
6) Репродуктивни и респираторни синдром свиња - Porcine reproductive and respiratory syndrome
7) Везикуларна ентеровирусна болест свиња - Swine vesicular disease
8) Афричка куга свиња - African swine fever
9) Класична куга свиња - Classical swine fever

Заразне болести живине (Avian diseases)

- 1) Заразни бронхитис живине - Avian infectious bronchitis
2) Заразни ларинготрахеитис живине - Avian infectious laryngotracheitis
3) Туберкулоза живине - Avian tuberculosis
4) Вирусни хепатитис патака - Duck virus hepatitis
5) Вирусни ентеритис патака (пачја куга) - Duck virus enteritis
6) Колера - пастерелоза живине - Fowl cholera
7) Богиње живине - Fowl pox, Variola avium
8) Тифус живине - Fowl typhoid
9) Инфективни бурзитис живине - Гумборо болест - Infectious bursal disease
10) Марекова болест - Marek's disease
11) Микоплазмоза живине - Avian mycoplasmosis
12) Хламидиоза птица - Avian chlamydiosis
12) Салмонелоза - Пулороза живине - Pullorum disease
13) Инфлуенца живине - Класична куга живине - Highly pathogenic avian
14) Атипична куга живине - Newcastle болест - Newcastle disease
15) Салмонелоза - инфекција S. enteritidis i S. typhimurium

Заразне болести кунића и зечева (Lagomorph diseases)

- 1) Миксоматоза - Myxomatosis
2) Туларемија - Tularemia
3) Вирусна хеморагијска болест кунића - Rabbit Haemorrhagic disease

Заразне болести пчела (Bee diseases)

- 1) Акароза пчела - Acariosis of bees
2) Америчка Куга пчелињег легла - American foulbrood
3) Европска трулеж пчелињег легла - European foulbrood
4) Ноземоза - Nosemosis of bees
5) Варооза - Varroosis
6) Тропилелоза - Гриња - Tropilaelaps clareae

**Болести риба
(Fish diseases)**

- necrosis
- necrosis
- disease
- septicaemia
- 1) Епизоотска хематопоемска некроза - Epizootic haematopoietic
 - 2) Заразна хематопоемска некроза - Infectious haematopoietic
 - 3) Болест узрокована вирусом масоу - Oncorhynchus masou virus
 - 4) Пролећна виремија шарана - Spring viraemia of carp
 - 5) Вирусна хеморагијска септикемија пастрмки - Viral haemorrhagic

**Болести шкољки
(Molluse diseases)**

- 1) Бонамиоза - Bonamiosis (Bonamia exitiosus, B. ostreae, Mikrocytos roughleyi) MSX disease (Haplosporidium nelsoni)
- 2) Мартеилиоза - Marteiliosis (Martellia refringens, M. sydneyi)
- 3) Микроцитоза - Mikrocytosis (Mikrocytos mackini)
- 4) Перкинсоза - Perkinsosis (Perkinsus marinus, P. olsen/atlanticus)

**Болести ракова
(Crustaceans diseases)**

- 1) Таура синдром - Taura syndrome
- 2) Болест - вајт спот - White spot disease
- 3) Болест жуте главе - Yellowhead disease

**Друге болести животиња
(Other significant diseases)**

- 1) Остале клостридијалне инфекције - Other clostridial infections
- 2) Остале пастерелозе - Other pasteurelloses
- 3) Актиномикоза - Actinomycosis
- 4) Цревна инфекција салмонелама - Intestinal Salmonella Infections
- 5) Кокцидиоза - Coccidiosis
- 6) Дистоматоза - Distomatosis (liver fluke)
- 7) Филариоза - Filariosis
- 8) Говеђа вирусна дијареја - Mucosal disease/Bovine virus diarrhoea
- 9) Дизентерија свиња - Dysentery swine
- 10) Warble инвествација - Warble investation
- 11) Контагиозни пустиларни дерматитис - Contagious pustular dermatitis
- 12) Лајшманијоза - Leishmaniosis
- 13) Токсоплазмоза - Toxoplasmosis
- 14) Мелиоидоза - Melioidosis
- 15) Шуштавац - Blackleg
- 16) Ботулизам - Botulism
- 17) Листериоза - Listeriosis

- 18) Заразна шепавост оваца - Infections footrot
- 19) Заразна офталмија оваца и коза - Contagious ophthalmia
- 20) Ентеротоксемија - Enterotoxaemia
- 21) Казеозни лимфаденитис коза и оваца - Caseous lymphadenitis
- 22) Шуга оваца - Sheep mange
- 23) Полни осип коња - Equine coital exanthema
- 24) Улцеративни лимфангитис коња и говеда - Ulcerative lymphngitis
- 25) Ждребењак - Strangles
- 26) Салмонелоза коња - Salmonellosis (S.abortus equui)
- 27) Црвени ветар свиња - Врбанац - Swine erysipelas
- 28) Инфективна корица живине - Infectious coryza
- 29) Енцефаломиелитис живине - Avian encephalomyelitis
- 30) Спирухетоза птица - Avian spirochaetosis
- 31) Салмонелоза птица - Avian salmonellosis (excluding fowl typhoid and pullorum disease)
- 32) Леукоза живине - Avian leucosis complex
- 33) Бруцелоза - Brucellosis
- 34) Салмонелоза - Salmonellosis
- 35) Ебола - Ebola Non - human
- 36) Богиње мајмуна - Monkey pox
- 37) Ензоотски маститис говеда - Bovine enzootic mastitis
- 38) Хиподермоза говеда - Bovine hypodermosis
- 39) Трихофитоза говеда - Bovine trichophytosis

**Остале значајне болести риба
(Other significant diseases of fish)**

- 1) Вирусна енцефалопатија и ретинопатија - Viral encephalopathy and retinopathy
- 2) Вирусна болест лосога - Viral salmon disease
- 3) Заразна анемија лосога - Infectious salmon anaemia
- 4) Заразна некроза гуштераче - Infectious pancreatic necrosis
- 5) Гиродактилоза - Gyrodactylosis
- 6) Едвардсиелоза - Edwardsiella ictaluri
- 7) Иридовироза кечиге - Red sea bream iridoviral disease

**Остале значајне болести шкољки
(Other significant diseases of molluscs)**

- 1) SSO disease (Hyplosporidium costale)
- 2) Withering syndrome of abalones (Candidatus Henohaliotis californiensis)

**Остале значајне болести ракова
(Other significant diseases of crustaceans)**

- 1) Tetrahedral baculovirus (Baculovirus penaei)
- 2) Spherical baculovirus (Penaeus monodon - type baculovirus)

- 3) Infecious hypodermal and haematopoetic necrosis
- 4) Crayfish plague (*Aphanomyces astaci*)
- 5) Spawner - isolated mortality virus disease